DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH
Rzeczypospolitej Polskiej.

WARSZAWA. № 12. 15 Lipca 1919 r.

TREŚĆ:

USTAWA

z dnia 18 czerwca 1919 r.

w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz.

Art. 1. Dzierżawa łąk i gruntów, obsianych koniczyną lub trawą, oraz sprzedaż koniczyny i wszelkiego rodzaju traw są dozwolone tylko na rzecz posiadaczy bydła i koni oraz wojskowości, zarządów gminnych, instytucyj społecznych i przedsiębiorstw przemysłowych, posiadających siły pociągowe, bydło opasowe i mleczne, dla ich rzeczywistej potrzeby.

Odsprzedaż traw i koniczyn na pniu z gruntów, wydzierżawionych od ich właścicieli lub posiadaczy, jest wzbroniona i podlega karze (art. 3).

Sprzedaż wyżej wymienionych pasz na targach nie ulega żadnemu ograniczeniu z wyjątkiem przepisów ustawy o lichwie.

Art. 2. W razie braku dobrowolnej ugody między stronami z powodu wygórowanej ceny dzierżawnej lub sprzedażnej, ustanowi ją na żądanie oddzierżawiającego lub kupującego, po wysłuchaniu interesowanych, odnośne starostwo, względnie urząd powiatowy.

Art. 3. Umowy już zawarte i zawrzeć się mające przeciwne tym przepisom są nieważne, a zawierane po wejściu w życie tej ustawy stanowią

przekroczenie, karane w drodze sądowej grzywną do 5000 marek lub 7500 koron, ewentualnie aresztem do 6 miesięcy.

Art. 4. Ustawa ta będzie mieć zastosowanie w tych częściach państwa, które oznaczy Minister Rolnictwa.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. 6. Wykonanie tej ustawy powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Marszałek:
Trąmpczyński

W z. Prezydenta Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych:
S. Wojciechowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(Dziennik Praw № 50 z dnia 25-VI 1919 r., poz. 326).

ROZPORZĄDZENIE

Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w sprawie zajęcia na rzecz wojska paszy, ściółki i jarzyny twardej.

Na mocy art. 1, 2, 7 i 8 ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych z 11 kwietnia 1919 r. Dz. Pr. Nr. 32, poz. 264 i w ślad rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy L. Ministerstwa Spraw Wojskowych D. G. 17355/I. z 29/IV. 1919 r. i rozporządzenia wykonawczego L. Ministerstwa Spraw Wojskowych D. G. 17355/II z 1/V. 1919 r. („Monitor Polski"; Nr. 98 z 2/V. Nr. 100 i 101 z 6 i 7/V. 1919 r.), zarządza się:

Art. 1. Zajęcie paszy i twardej jarzyny, pochodzących ze zbioru roku gosp. 1918/19 wzgl. z lat poprzednich. W szczególności zajęciu ulegają:

Pasza treściwa: owies, jęczmień, nasiona łubinu, seradelli i peluszki, oraz poślad wszelkiego rodzaju.

Pasza objętościowa: siano łąkowe, siano z koniczyny, lucerny i saradelli.

Twarda jarzyna: jako to fasola wszelkiego rodzaju, groch, soczewica, proso, hreczka (tatarka), krupy jęczmienne jagły i kasza hreczana.

Wszelkie inne gatunki produktów rolnych wolne są od ogólnego zajęcia na rzecz wojska.

Art. 2. Zajęcie słomy. Słoma nie ulega ogólnemu obowiązkowi przymusowej odstawy i będzie żądana tylko wyjątkowo.

Do wystosowania zapotrzebowań słomy w kraju uprawnionemi są obok Ministerstwa Spraw Wojskowych i Dowództw Generalnych Okręgów również wszystkie Instytucje wojskowe, stanowiące samoistną jednostkę ekonomiczno-administracyjną.

Zapotrzebowania te mają być wystosowane wprost do urzędów administracyjnych, wyszczególnionych w Art. III pod 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Art. 3. Ceny za cetnar metryczny. Owies — 130 marek polskich, względnie 195 koron;

Jęczmień — 130 marek polskich, względnie 195 koron;
Seradella — 60 marek polskich, względnie 90 koron;
Peluszka — 100 marek polskich, względnie 150 koron;
Łubin — 60 marek polskich, względnie 90 koron;
Siano łąkowe — 50 marek polskich, względnie 75 koron;
Siano z koniczyny, lucerny i seradelli — 60 marek polskich, względnie 90 koron;
Słoma — 30 marek polskich, względnie 45 koron;
Fasola — 150 marek polskich, względnie 225 koron;
Groch — 125 marek polskich, względnie 187.50 koron;
Proso — 150 marek polskich, względnie 225 koron;
Hreczka — 150 marek polskich, względnie 225 koron;
Soczewica — 110 marek polskich, względnie 165 koron;
Krupy jęczmienne — 180 marek polskich, względnie 270 koron;
Jagły — 180 marek polskich, względnie 270 koron;
Kasza hreczana (tatarczana) — 180 marek polskich, względnie 270 kor.

Poślad według oceny, nie więcej jednak, niż połowę należytości za ziarno, tj. za poślad owsa i jęczmienia nie więcej, niż 75 marek (112.50 K.) za poślad żyta nie więcej, niż 75 marek (112.50 K.), za poślad pszenicy nie więcej, niż 85 marek (127.50 K.).

Ceny podane w markach polskich ustalone zostały dla b. okupacji niemieckiej na terytorjum byłego Królestwa Kongresowego, a ceny podane w koronach dla byłego zaboru austrjackiego i b. okupacji austrjackiej na terytorjum b. Królestwa Kongresowego.

Ceny powyższe ustalone zostały na produkt przeciętny czysty. Za produkt nieczysty lub pośledniejszego gatunku przysługuje organowi odbiorczemu prawo odpowiedniego potrącenia. Gdyby dostawca czuł się potrąceniem pokrzywdzony, wolno mu się odwołać do Powiatowej (Miejskiej) Komisji świadczeń wojennych (Art. XI. L. B. ustęp 2, względnie Art. 5 rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z 1/V. 1919 r. Min. Spr. Wojsk. D. G. 17355/II).

Jeśliby orzeczenie Komisji nie mogło zaraz nastąpić, wtedy zakwestjonowany produkt będzie przez organ odbiorczy osobno zdeponowany.

Cenami powyższemi objęte jest już wynagrodzenie za dostawę.

Jeżeliby posiadacz nie mógł sam uskutecznić dostawy, w takim razie obowiązek dostawy ciąży na gminie; w tym wypadku przysługuje gminie prawo pobrania od posiadacza odstawionego produktu odpowiedniego wynagrodzenia. W razie sporu ustalenie tego wynagrodzenia należy do Powiatowej (Miejskiej) Komisji świadczeń wojennych.

O ile chodzi o potrącenie z powodu nieczystości lub pośledniejszego gatunku produktów zajętych niniejszem rozporządzeniem, jak również o potrącenie przez gminy za nieuskutecznienie odstawy do magazynu, w takim razie orzeczenie Powiatowej (Miejskiej) Komisji świadczeń wojennych jest

ostateczne, to znaczy, że nie przysługuje przeciw niemu prawo zażalenia do Okręgowej Komisji Rekwizycyjnej, jeżeli rozporządzenie, mające się wydać do Art. 11 i 12 ust. o rzeczonych świadczeniach wojennych, tak postanowi.

Art. 4. Miejsce dostawy. O ile władze administracyjne (Art. III rozp. Min. Spr. Wojsk. i Min. Spr. Wewn. z 1/V. 1919 — M. S. W. D. G. 17355/II) inaczej nie zarządzą, zajęty produkt winien być dostawiony do magazynów, do których odstawiono zboże dla Urzędu Zbożowego.

Art. 5. Termin odstawy. Termin odstawy zapasów posiadanych przez producentów (rolników) podany będzie przez władze administracyjne; może on być również oznaczony przez organa (oddziały) wojskowe, któreby celem kontrolowania posiadanych zapasów przydzielone zostały organom administracyjnym.

Nieproducenci winni zapasy, których nie potrzebują bezwzględnie do wyżywienia siebie i swych członków rodziny (z którymi pozostają we wspólności domowej), względnie dla własnego inwentarza na czas po dzień 15 sierpnia 1919 — zgłosić w urzędzie gminnym (Magistracie, a w miastach podzielonych na komisarjaty — w Komisarjatach), a to do dni trzech od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia (względnie osobnego wezwania) w sposób w danej miejscowości używany.

W razie wyłonienia się wątpliwości, jakie ilości nieproducent może zatrzymać dla siebie, rozstrzyga Powiatowa (Miejska) Komisja świadczeń wojennych.

Urząd gminny (magistrat, komisarjat) za uprzedniem porozumieniem się z magazynem odbiorczym powiadomi, gdzie i kiedy zgłoszone produkty winny być odstawione.

Na uskutecznione zgłoszenia wydawane będą potwierdzenia zgłoszenia, oznaczone liczbą bieżącą zgłoszenia.

Art. 6. Organa odbiorcze. Organem odbiorczym jest w regule personel dotyczącego magazynu i on też wystawia asygnaty; administracji wojskowej jednak przysługuje prawo ustanowienia przy tych magazynach bądź to wojskowych organów nadzorczych, bądź też własnych organów odbiorczych.

Art. 7. Zapłata. Zapłata za dostarczony produkt do magazynu uskuteczniana będzie natychmiast przy odstawie do magazynu.

Jeżeli dostawy dokonała gmina, w takim razie, na żądanie naczelnika gminy, względnie burmistrza (skierowanego do organu odbiorczego), wypłata następować będzie do rąk naczelnika gminy, względnie burmistrza.

Gdyby przy potrącaniu z powodu nieczystości lub pośledniejszego gatunku posiadacz produktu odwołał się do Powiatowej (Miejskiej) Komisji świadczeń wojennych, a Komisja ta z powodu nieobecności nie mogła zaraz wydać orzeczenia, posiadacz produktu otrzyma zaraz asygnatę na kwotę zaproponowaną przez organ odbiorczy; w razie uwzględnienia zażalenia przez Komisję, posiadacz produktu otrzyma następnie asygnatę dodatkową.

Zapłata za słomę nastąpi natychmiast za pomocą asygnaty lub odręcznie.

Art. 8. Pokrycie zapotrzebowania producentów i hodowców. Producenci (rolnicy) i hodowcy mogą zatrzymać:

Na każdego ogiera i stadnika po 10 funtów ziarna na dzień, t. j. na czas od 15 maja do 15 sierpnia 1919 r. 900 funtów = 360 kg.

Na każdego knura po 3 funty ziarna na dzień, co za powyższy czas wynosi 270 funtów = 108 kg.

Dla źrebiąt i cieląt do pół roku po funcie dziennie, czyli na powyższy czas po 60 funtów = 28 kg.

Dla trzody chlewnej opasanej po 1 i pół funta, t. j. po 135 funtów = 54 kg. na sztukę paszy treściwej jakiegobądź rodzaju.

Jeżeli obora mleczna nie rozporządza pastwiskami, to na każdą sztukę pozostawia się paszy treściwej jakiegokolwiekbądź rodzaju po **2** i pół funta dziennie, czyli na każdą sztukę po 225 funtów = 90 kg.

W gospodarstwach, mogących korzystać z pastwiska, wolno zatrzymać siana na dorosłą sztukę bydła rogatego po 5 funtów na dzień, t. j. po 450 funt. = 180 kg.

W gospodarstwach, niemogących korzystać z pastwisk, wolno zatrzymać podwójną ilość siana, t. j. po 900 funt. = 360 kg. na dorosłą sztukę bydła rogatego.

W razie zażądania słomy będzie się zawsze uwzględniać konieczne zapotrzebowanie posiadacza.

Art. 9. Pokrycie zapotrzebowania nieproducentów. Zgłoszone przez nieproducentów zapasy paszy treściwej i objętościowej oraz jarzyny twardej będą przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Aprowizacji, rozdzielane między administrację wojskową i cywilną konsumcję.

Art. 10. Postanowienia karne. Wszelkie przekroczenia niniejszego rozporządzenia karane będą w myśl Art. 15 ust. o rzeczowych świadczeniach wojennych aresztem do jednego roku, lub grzywną do 100.000 Mk. polskich (względnie 150.000 Kor.), a nadto konfiskatą odnośnego produktu.

Zakwestjonowany produkt odstawiony zostanie natychmiast do magazynu odbiorczego (Art. 4).

Asygnata wystawiona będzie na urząd administracyjny, do którego należeć będzie wydanie orzeczenia karnego.

W razie prawomocnego uwolnienia od winy i kary, a zatem i od konfiskaty, orzekający urząd administracyjny zarządzi wypłatę uzyskanej kwoty uwolnionemu.

Warszawa, dnia 22 maja 1919 r.

Wice-Minister Spraw Wojskowych:
Majewski

Wice-Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Józef Bek*

(„Monitor Polski" № 117 z dnia 27.V 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie legalizacji statutów współdzielczych organizacyj rolniczych.

Art. 1. Wszystkie na obszarze Państwa Polskiego istniejące organizacje współdzielcze rolnicze, jako to: syndykaty rolnicze, stowarzyszenia mleczarskie, rolniczo-handlowe, zbożowe, jajczarskie, pszczelarskie i t. p. i wszystkie organizacje zawodowe rolnicze, mające w swoim zakresie działania prowadzenie czynności handlowych lub przemysłowych ściśle z rolnictwem związanych, oraz wszystkie Kółka rolnicze obowiązane są w czasie do dnia 1 lipca r. b. przesłać do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

a) odpis swych statutów wraz z odpisami dokumentów o legalizacji,
b) odpisy dokumentów o zatwierdzonych zmianach w statucie.

Zgodność odpisów wyżej wymienionych dokumentów winna być poświadczona przez organ zawiadowczy stowarzyszenia.

Art. 2. Powyższe w zastępstwie poszczególnych organizacyj spełnić mogą ich związkowe instytucje.

Art. 3. Podania o legalizację statutów nowopowstających na obszarze b. zaboru rosyjskiego organizacyj rolniczych, wymienionych w art. 1, należy przesyłać do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych wraz z czterema egzemplarzami statutu i kwotą 10 marek (15 koron) na ogłoszenia o zatwierdzeniu stowarzyszenia. Podania i dwa egzemplarze statutu winny być podpisane conajmniej przez 10 założycieli, których podpisy winny być poświadczone przez miejscową władzę administracyjną, lub rejenta. W podaniu należy wymienić osobę, upoważnioną przez założycieli do porozumiewania się w sprawach, związanych z zatwierdzeniem stowarzyszenia, jej zajęcie i adres.

Warszawa, dnia 30 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(„Monitor Polski" № 120 z dn. 31-V. 1919 r.).

PRZEPISY

w przedmiocie udzielania przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zasiłków na hodowlę zwierząt gospodarskich.

Art. 1. Zasiłki państwowe na popieranie hodowli zwierząt gospodarskich będą przeznaczane:

a) na rozpowszechnianie wiedzy i umiejętności w zakresie hodowli zwierząt—przez popieranie kursów hodowlanych, pokazów i t. p.,

jakoteż działalności instruktorów, inspektorów hodowlanych i specjalistów w tej dziedzinie,

b) na badania hodowlane, mające na celu przygotowanie podstaw dla racjonalnej organizacji hodowli w kraju;

c) na organizację hodowli przez popieranie wszelkiej działalności, zmierzającej do podniesienia krajowej hodowli zwierząt.

Art. 2. Zasiłki państwowe na popieranie hodowli zwierząt gospodarskich będą udzielane: towarzystwom rolniczym, kółkom rolniczym, związkom hodowców, instytucjom, zajmującym się racjonalnem prowadzeniem ksiąg rodowych, stowarzyszeniom specjalnym, a także samorządom miejscowym.

Art. 3. Instytucje, wymienione w art. 2, opracowują programy działalności hodowlanej, opatrzone szczegółowym opisem okręgu hodowlanego, oraz określają potrzeby hodowli w swych okręgach, oznaczając jednocześnie sumę żądanych od Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych zasiłków.

Programy te i preliminarze skierowywane są do właściwej instytucji centralnej towarzystw rolniczych, względnie centrali związków Kółek rolniczych, które to instytucje, po dodaniu do ogólnej sumy żądanych zasiłków własnych zapotrzebowań, występują do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych ze stosownym wnioskiem nie później, jak na trzy miesiące przed ostatecznem sformułowaniem preliminarza budżetowego.

Instytucje, nie będące w żadnym stosunku do centrali towarzystw rolniczych, lub do związków Kółek rolniczych, występują o zasiłki samodzielnie.

Art. 4. Zasiłki na popieranie hodowli przyznawane będą w pierwszym rzędzie tym instytucjom, które odpowiedzą ustalonemu przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych programowi popierania hodowli, oraz warunkom, przewidzianym w „Przepisach w przedmiocie udzielania przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zasiłków organizacjom komunalnym lub instytucjom społecznym" („Monitor Polski" № 84 z dn. 12.IV 1919 r.) i które asygnują ze swych środków na popieranie hodowli zwierząt sumę, równą conajmniej zasiłkowi państwowemu.

Art. 5. Wysokość zasiłków, odpowiadających warunkom niniejszych przepisów, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych określa według swego uznania i posiadanych funduszów i asygnuje sumę przyznaną, po zatwierdzeniu budżetu państwowego przez Sejm, centrali towarzystw, względnie związków Kółek rolniczych, instytucji, ubiegającej się o zasiłki samodzielnie.

Warszawa, dn. 22 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
St. Leśniowski

(„Monitor Polski" № 120 z d. 31.V 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozowych niektórych chemikalij.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 roku, znosi się sekwestr i ograniczenia przewozu wewnętrznego następujących chemikalij:

1) anilinowe barwniki,
2) potasz,
3) potasz kaustyczny,
4) spirytus drzewny,
5) guma, gutaperka, kauczuk,
6) żywica,
7) kalafonja.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Warszawa, dnia 24 maja 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Szef Sekcji:
Czesław Klarner

(„Monitor Polski" № 121 z dn. 2.VI. 1919 r.).

REGULAMIN KOMISJI TARYF CELNYCH.

§ 1. W celu opracowywania wniosków do taryfy celnej, odpowiadającej potrzebom Państwa Polskiego, utworzona zostaje przy Ministerstwie Przemysłu i Handlu na skutek rozporządzenia Ministra „Komisja taryf celnych".

§ 2. Komisja taryf celnych:

a) opracowuje w jaknajkrótszym przeciągu czasu, a w każdym razie nie później, niż do 1 lipca 1919 r., zmiany w autonomicznej taryfie celnej rosyjskiej, w myśl p. 1 uchwały Rady Ministrów z d. 26 maja 1919 r.;
b) projektuje w następstwie zmiany w niej i uzupełnienia niezbędne;
c) zbiera materjały i opracowuje wnioski do pierwszej polskiej taryfy celnej.

§ 3. Przy Komisji istnieją organa: doradczy — Rada, i wykonawczy— Wydział Polityki Przemysłowej.

§ 4. Komisja:
a) rozpatruje wszystkie wnioski, dotyczące taryf celnych, pochodzące od Rady, organów rządowych, instytucyj społecznych i osób prywatnych i
b) decyzje swe za pośrednictwem przewodniczącego przedstawia Ministrowi Przemysłu i Handlu. Minister Przemysłu i Handlu porozumiewa się z Ministrem Skarbu, który, w myśl p. 2 uchwały Rady Ministrów z d. 26 maja 1919 r., wydaje odpowiednie rozporządzenie o zmianach w obowiązującej taryfie celnej.

§ 5. Rada:
a) inicjuje zmiany w istniejących taryfach celnych;
b) rozważa skierowane do Komisji projekty taryf celnych;
c) stawia wnioski, dotyczące obowiązujących lub zamierzonych taryf celnych, oraz organizacji odnośnych prac przygotowawczych.

§ 6. Wydział Polityki Przemysłowej:
a) prowadzi wszelkie czynności biurowe;
b) przygotowuje dla Komisji i Rady fachowe referaty i materjały w sprawach taryf celnych;
c) po ustaleniu przez Komisje wniosków w sprawie taryf celnych opracowuje ich redakcję ostateczną;
d) decyzje Komisji przesyła do zatwierdzenia w myśl § 4-b.

§ 7. Komisję stanowią:
a) przewodniczący, mianowany przez Ministra Przemysłu i Handlu, któremu jest bezpośrednio podległy;
b) delegaci Ministerstw: 1) Skarbu, który jest zastępcą przewodniczącego, 2) Przemysłu i Handlu, którym jest Naczelnik Wydziału Polityki Przemysłowej, 3) Rolnictwa i Dóbr Państwowych, 4) Aprowizacji, oraz 5) Spraw Zagranicznych.

§ 8. Radę stanowi 25 przedstawicieli organizacyj społecznych, a mianowicie:
1) 3 delegatów Towarzystwa Przemysłowców Królestwa Polskiego;
2) 1 delegat Rady Zjazdów Górniczych,
3) 1 delegat Komitetu Gieldowego;
4) 1 delegat Stowarzyszenia Kupców w Warszawie;
5) 1 delegat Centralnego T-wa Rolniczego w Warszawie;
6) 1 delegat Stowarzyszenia Techników w Warszawie;
7) 1 delegat Stowarzyszenia Ekonomistów w Warszawie;
8) 1 delegat Związku Kółek Rolniczych;
9) 2 delegatów Izby Handlowej i Przemysłowej w Krakowie;
10) 2 delegatów Izby Handlowej i Przemysłowej we Lwowie;
11) 1 delegat Związku Górników i Hutników polskich w Krakowie;
12) 1 delegat Galicyjskiego T-wa Gospodarskiego we Lwowie;
13) 1 delegat T-wa Rolniczego w Krakowie;
14) 2 delegatów Związku Przemysłowców w Bielsku-Białej;
15) 3 delegatów Rady Narodowej w Cieszynie;
16) 3 delegatów Naczelnej Rady Ludowej w Poznaniu, oraz Przewodniczący Komisji, który kieruje obradami Rady.

W posiedzeniach Rady mogą uczestniczyć członkowie Komisji.

§ 9. Biurowość Komisji i Rady prowadzi specjalny urzędnik, wyznaczony przez Wydział Polityki Przemysłowej.

§ 10. Przedstawicieli Ministerstw do Komisji delegują odnośne Ministerstwa.

§ 11. Przedstawiciele organizacyj społecznych w Radzie są delegowani przez organizacje odnośne i mogą być przez nie odwoływani.

§ 12. Członkowie Komisji i Rady obowiązani są bywać na wszystkich posiedzeniach odnośnych instytucyj. W razie, jeżeli członek Komisji lub Rady nie przybędzie na 3 z rzędu posiedzenia bez umotywowania przyczyny, przewodniczący winien zawiadomić Ministerstwo, względnie organizację, którą członek reprezentuje, i prosić o wyznaczenie innego delegata.

§ 13. Wnioski Rady i decyzje Komisji zapadają prostą większością głosów i są miarodajne, o ile w posiedzeniu bierze udział przynajmniej połowa członków. W razie równości głosów, głos przewodniczącego daje przewagę.

§ 14. W pracach Komisji przyjmują udział rzeczoznawcy, zapraszani przez przewodniczącego z jego inicjatywy, lub na skutek wyboru ich przez Komisję lub Radę, lub delegacji ich przez organizacje społeczne, wymienione w § 8.

§ 15. Koszty, związane z utrzymaniem Komisji taryf celnych, pokrywane zostają z funduszów, przewidzianych na utrzymanie Wydziału Polityki Przemysłowej w budżecie Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

Warszawa, dnia 31 maja 1919 roku.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

(„Monitor Polski" № 122 z d. 3.VI 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie mianowania powiatowych zarządców państwowych.

W uzupełnieniu rozporządzeń moich z dni 31 marca, 16 kwietnia i 12 maja 1919 r., w przedmiocie ustanowienia Urzędu Czasowego Dzierżaw Przymusowych oraz powiatowych zarządców państwowych („Monitor Polski" № 74 z dn. 1 kwietnia, № 88 z dnia 17 kwietnia i № 107 z dnia 15 maja) mianuję zarządcami państwowymi:

na powiat Jędrzejowski — pana Stanisława Wierzbickiego na miejsce p. Bolesława Brudzyńskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;

na powiat Iłżecki — pana Franciszka Pieniążka;

na powiat Nieszawski — pana Jana Janickiego na miejsce p. Wacława Surzyckiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;

na powiat Olkuski — pana Jana Bróga na miejsce p. Jana Osmołowskiego, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;

na powiat Przasnyski—pana Stefana Kotarskiego na miejsce p. Jerzego Sztekiela, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany;

na powiat Kielecki — pana Jerzego Brojewskiego na miejsce p. Stanisława Jele, który jednocześnie ze stanowiska tego zostaje odwołany.

Warszawa, dnia 31 maja 1919 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(„Monitor Polski" № 123 z dnia 4/VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

w sprawie uregulowania obrotu produktami chemicznemi, podlegającemi sekwestrowi na zasadzie dekretu Rządu Polskiego z dnia 23 listopada 1918 roku.

1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy następujących produktów: amonjak, azotan amonu, siarczan, nitryt, saletra, kw. azotowy, kw. siarkowy, soda amoniakalna, soda kaustyczna, soda krystaliczna, chloran potasu, glicerezyna, sole chromowe, sole fosforowe, superfosfat, mączka kostna i rogowa, tomasówka, siarka, karbid, smoła pogazowa i produkty jej destylacji (benzol, kw. karbolowy, toluol, naftalina i ich pochodne), ropa naftowa i produkty jej destylacji (benzyna, nafta, olej gazowy, oleje maszynowe i parafina), wosk ziemny i cerezyna.

2. Fabryki chemiczne, wytwarzające wymienione produkty, oraz osoby i firmy, przywożące takowe na zasadzie pozwoleń Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu z zagranicy, są obowiązane wytwory powyższe sprzedawać wyłącznie podług wskazówek Wydziału Chemicznego Sekcji V Ministerstwa Przemysłu i Handlu w Warszawie, lub Biura Chemicznego Oddziału Małopolskiego Sekcji w Krakowie.

UWAGA: Rafinerje nafty podlegają zarządzeniom Oddziału Naftowego Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

3. Przewóz wymienionych produktów wewnątrz kraju jest wolny od wszelakich ograniczeń.

4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 6 czerwca 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Szef Sekcji:
Czesław Klarner

(„Monitor Polski" № 127 z dn. 10-VI. 1919 r.).

PRZEPISY TYMCZASOWE

o opłatach za prace przy badaniach, przeprowadzanych przez Instytut Torfowy przy Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 1. Porady ogólno-informacyjne, dotyczące eksploatacji torfowisk i opalania torfem zakładów przemysłowych, udzielane ustnie lub pisemnie, opłacie nie podlegają.

Art. 2. Wszelkie objaśnienia, projekty techniczne, oraz wskazówki więcej szczegółowe, które wymagają odpowiedniego opracowania, udzielane na piśmie na skutek osobistych zgłoszeń lub otrzymywanych korespondencyj, podlegają opłacie stosownie do porozumienia od mk. 25.

Art. 3. Za każdy wyjazd na torfowisko rzeczoznawcy, delegowanego przez Instytut Torfowy dla dokonania badań i wydania fachowej opinji, o ile czas stracony na podróż w obie strony i pracę na miejscu nie przenosi 2-ch dni . . . . mk. 300

za każdy następny zaś dzień, lub jego część, licząc do chwili powrotu do Warszawy . . . . mk. 75

Niezależnie od tego rzeczoznawcy przysługuje zwrot wszelkich kosztów podróży końmi, koleją II klasą i statkiem I klasą.

Art. 4. Delegowani do czynności pomocniczej na torfowisku współpracownicy Instytutu Torfowego oprócz zwrotu wszelkich kosztów podróży otrzymują dziennie . . . . po mk. 50

Art. 5. Prace laboratoryjne, jako to: analizy chemiczne, kalorymetryczne, botaniczne i oznaczenie fizykalnych własności torfu płatne są oddzielnie, według norm następujących:

a)	Oznaczenie wody hygroskopijnej	Mk.	6
b)	„ popiołu	„	6
c)	„ azotu	„	30
d)	„ siarki	„	30
e)	Próba na skoksowanie, z oznaczeniem wody i popiołu	„	30
f)	Określenie wartości ogrzewalnej torfu przez spalenie w kalorymetrze, łącznie z oznaczeniem wody i popiołu	„	60
g)	Analiza pierwiastkowa torfu, z oznaczeniem tylko węgla i wodoru	„	100
h)	Kompletna analiza pierwiastkowa, z oznaczeniem: węgla wodoru, siarki, tlenu, łącznie z azotem, wody i popiołu	„	150
i)	Oznaczenie nasiąkliwości torfu ściółkowego dla wody .	„	10
j)	Oznaczenie pochłanialności torfu dla gazów	„	20
k)	Określenie botaniczne składu torfu od Mk. 10 do. . .	„	50
l)	Zupełna analiza torfu dla celów rolniczych, mianowicie: oznaczenie wody, popiołu, kwasu fosforowego, tlenku potasu, azotu, tlenku wapnia, części nierozpuszczalnych w kwasie solnym i związków szkodliwych dla roślin (siarki i tlenku żelaza)	„	100
m)	Określenie ciężaru objętościowego torfu	„	20
n)	Określenie pożywnych dla roślin składników torfu, jako to: kwasu fosforowego, wapnia, tlenku potasu i azotu	„	50
o)	Badania podłoża mineralnego torfowisk, ewentualnie		

gruntów, które mają służyć jako przykrycie przy uprawie torfowisk . . . . „ 50

p) Oznaczenie twardości wody stałej i przejściowej . . . „ 15

r) Oznaczenie sumy składników stałych w wodzie . . . „ 20

s) Kompletna analiza wody źródlanej, rzecznej i gruntowej z torfowisk, oraz pochodzącej z drenów . . . od Mk. 100—250

t) Kompletna analiza marglu łąkowego . . . . „ 25

u) Analiza rud łąkowych . . . . od Mk. 20—50

Art. 6. Za przygotowanie planu torfowiska, na podstawie planów mierniczych z pomiarami głębokości pokładów do 15 ha . . . . Mk. 100
od 15 do 50 ha . . . . po Mk. 6 za 1 ha
powyżej 50 ha . . . . . . Mk. 5 za 1 ha

Art. 7. Za zdjęcie planów terenów torfowych z niwelacją i uwzględnieniem wszystkich szczegółów (np. doły po torfie, rowy, powierzchnie gruntów mineralnych i t. p.) do 15 ha Mk. 180, od 15 do 50 ha po Mk. 12 za 1 ha, powyżej 50 ha po Mk. 10 za 1 ha.

Art. 8. Za niwelację odpływu po za terenem zdejmowanym Mk. 30 za 1 km.

UWAGA. Projekty techniczne na zasadzie powyższych zdjęć (patrz art. 2.)

Art. 9. W razie wyjazdu dla dokonania badań torfowiska pracownicy Instytutu Torfowego winni otrzymać potrzebną pomoc (3 do 4 robotników) z odpowiedniemi narzędziami i mieszkanie, oraz utrzymanie za umówione wynagrodzenie.

Art. 10. Jeżeli skutkiem braku robotników, praca na torfowisku zostanie na pewien czas wstrzymana, stracony z tego powodu czas pracowników Instytutu liczy się tak, jak przy pracy normalnej.

Warszawa, dnia 3 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(„Monitor Polski" № 128 z dn. 11-VI. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

o zniesieniu sekwestru i ograniczeń przewozu wewnętrznego.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27-go stycznia 1919 roku znosi się sekwestr i ograniczenia przewozu wewnętrznego następujących surowców, półfabrykatów i towarów:

1) błonnik (celuloza),
2) makulatura i wszelkie odpadki papierowe,
3) wiklina bielona,

4) bawełna,
5) gałgany nowe i używane,
6) jedwab surowy,
7) juta w stanie surowym i obrobionym,
8) konopie,
9) len,
10) odpadki z rozmaitych włókien.

Art. 2. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim".

Warszawa, dnia 4-go czerwca 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Szef Sekcji:
Czesław Klarner.

(„Monitor Polski" № 129 z dn. 12-VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zwolnienia od zajęcia zapasów drzewa w powiecie Iłżeckim, zakupionych na potrzeby Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Z drzewa, zajętego w powiecie Iłżeckim na rzecz odbudowy kraju rozporządzeniem mojem z dnia 18. IV. 1919 r. („Monitor Polski" Nr. 91 z 23. IV. 1919 r.), zwalniam niniejszem od zajęcia materjały, zakupione przez Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Właściciele tych materjałów winni wykazać się poświadczeniem Ministerstwa Spraw Wojskowych, stwierdzającem, że materjały, które mają być zwolnione, rzeczywiście zakupione zostały na potrzeby wojskowe.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia polecam Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w Radomiu.

Warszawa, dnia 13 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(„Monitor Polski" № 132 z dn. 16-VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych Rytwiany i Górki w powiecie Sandomierskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28 II. 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Praw Nr. 20 z dn. 5. III. 1919 r., poz. 229), oraz art. II. Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18. III. 1919 r.) — po porozumieniu z Panem Ministrem Robót Publicznych i Panem Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw leśnych w lasach prywatnych Rytwiany i Górki w powiecie Sandomierskim.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Kielcach zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lasów, lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione, stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18. III. 1919 r.).

Warszawa, dn. 13 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Janicki

(„Monitor Polski" № 132 z dn. 16 VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach i składach prywatnych.

W celu ujednostajnienia wykonania rozporządzeń moich, wydanych na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Praw Nr. 20 z dnia 5. III. 1919 r., poz. 229), oraz art. 11 rozporządzenia wykonawczego

do tej ustawy („Monitor Polski” Nr. 63 z dn. 18. III. 1919 r.), a dotyczących zajęcia drzewa w lasach prywatnych w powiecie Iłżeckim, Chełmskim, Lubelskim i na składach prywatnych przy tartaku Dona Lernera i Braci Lerner w Nowym Dworze i Welmana w Zaklikowie („Monitor Polski” Nr. 91 z dn. 23. IV. 1919 r., Nr. 92 z dn. 24. IV. 1919 r. i Nr. 107 z dn. 15. V. 1919 r.), zarządzam niniejszem, że zajęciu na cele odbudowy kraju nie podlegają gotowe podkłady kolejowe, stemple kopalniane, oraz wszelkie gatunki drzewa liściastego z wyjątkiem drzewa osikowego, przydatnego do wyrobu gontów.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia polecam Zarządom Okręgowym Dóbr Państwowych w Warszawie i Radomiu, oraz Okręgowemu Inspektorowi Ochrony Lasów w Lublinie.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(„Monitor Polski“ № 132 z dn. 16.VI. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad majątkami i osadami pocerkiewnemi, znajdującemi się na obszarze byłego Królestwa Kongresowego.

Na mocy punktu b art. 1 i punktu a art. 2 Dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dziennik Praw Państwa Polskiego Nr. 21 z dnia 28/XII 1918 r., poz. 67) następujące majątki pocerkiewne, oraz stanowiące uposażenie duchowieństwa prawosławnego i majątki klasztorów prawosławnych zostają objęte pod zarząd państwowy:

1. W powiecie Chełmskim odpowiednie grunty we wsiach: Sawin, Chutcza, Łukówek gminy Bukowa, Czułczyce, Spas i Bezek gminy Staw, Rejowiec i w mieście Rejowcu gminy Rejowiec, Mogilnica i Siedliszcze gminy Siedliszcze, Pawłów, Żulin i Kanie gminy Pawłów, Olchowiec, Syczyn, Busówno, Tarnów i Pniówno gminy Olchowiec, Stanków, Serebryszcze i Uher gminy Krzywiczki, Berdyszcze, Czerniejów, Husynne, Kamień, Koleńczyce, i Pławnice gminy Turka, Cyców, Kulik i Świerszczów gminy Cyców, Rakołupy i Sielec gminy Rakołupy, Ruda i Świerze gminy Świerze, Turowice i w osadzie Wojsławice gminy Wojsławice i w mieście Chełmie.

W powiecie Lubartowskim we wsiach: Rogóżno, Dratów, Zabitek, Maznica, Niwka, i Niedźwiedź, gminy Ludwin, Wincentów i Zagrody, Lubartowskie, gminy Łuck.

W powiecie Janowskim we wsi: Łążek Zaklikowski, gminy Zaklików.

W powiecie Lubelskim, w mieście Lublinie.

2. W powiecie Tomaszowskim we wsiach: Komarów i Śniatycze, gminy Komarów, Perespa, Dub, Homiatycze, Cześniki, Niewirków,

Marysin i Kotlice gminy Kotlice, Wakijów, Zubowiec, Czartkowice, Klątwy, Tyszowce, Mikulin, Dębiny, Czeremno i Zamłynie gminy Tyszowce, Chodywańce, Leliszki i Szlatyn, Jurów, Zawadki, Korchynie i Jarczów gminy Jarczów, Dołhobyczów, Horoszczyce, Hołubie, Oszczów i Pawłowice gminy Dołhobyczów, Dutrów, Łykoszyn Posadów, Rzeplin, Starawieś, Telatyn i Zulice, gminy Telatyn, Radków, Nowosiółki, Suszów, Żabcze, Poturzyn, Witków i Wasilów, gminy Poturzyn, Niedzów, Przeorsk, Typin i Podhorce, gminy Majdan Górny, Moratyn, Kmiczyn, Domaniż, Podlodów, Zimno, Sterniatyn, Czerkasy, Nabróż, Żerniki, Ratyczów i Pieniany gminy Czerkasy, Tarnawatka, Panków, Wieprzowe Jezioro i Werechanie gminy Tarnawatka, Gradysławice, Józefówka, Siemnice, Rachanie i Pawłówka, gminy Rachanie, Antonówka, Niemirówka B. i Dzierążnia gminy Krynice, Łosiniec gminy Pasieki i w mieście Tomaszowie.

W powiecie Hrubieszowskim we wsiach: Berescie, Zaborce Dobromirzyce, Gdeszyn, Mołodjatycze, Peresołowice, Bobutycze gminy Mołodjatycze, Strzelce i Busno gminy Białopole, Chyżewice, Jarosławice, Teratyn, Uchanie i Wola Uchańska gminy Jarosławice, Czartowice, Kułakowice, Moniatycze, Nieledew i Ubradowice gminy Moniatycze, Czerniczyn, Dziekanów i Szpikołosy gminy Dziekanów, Grabowiec i Tuczępy gminy Grabowiec, Gródek, Masłomęcze, Mieniany, Slipcze i Czumów gminy Mieniany, Horodło, Hrebenne, Kobło, Kopydłów, Łuszków, Matcze, Husynne i Strzyżów gminy Horodło, Hostynne, Podhorce, Gozdów, Terebin i Werbkowice gminy Werbkowice, Kryłów, Małków, Prehoryłe, Nowosady, Szychowice i Wereszyn gminy Kryłów, Miętkie, Sahryń, Turkowice i Pasieka, gminy Miętkie, Mircze, Modryń, Wiszniów i Radostów gminy Mircze, Miączyn, Horyszów Ruski, Koniuchy, Świdniki, i Zawalów gminy Miączyn i w miastach Dubienka i Hrubieszów.

W powiecie Zamojskim we wsiach: Bortatycze, Siedliska i Złojec gminy Wysokie, Horyszów Polski i Sitno gminy Zamość, Kosobudy i Topolcza, gminy Zwierzyniec, Krasnobród gminy Krasnobród, Łabuńki gminy Łabunie, Łaziska, Skierbieszów gminy Skierbieszów, Mokre i Płoskie gminy Mokre, Rozłupy gminy Sułów, Suchowola, Trewnin i Potoczek gminy Suchowola, Terespol, Wolaniny gminy Terespol, Monastyrek gminy Stary Zamość, Ujazdów gminy Nielisz i w mieście Zamościu.

W powiecie Biłgorajskim — we wsiach: Luchów Górny i Różaniec gminy Wola Różaniecka, Kulno, Lipiny i Potok Górny, gminy Potok Górny, Biłgoraj gminy Biłgoraj i Puszcza Solska, Biszcza gminy Biszcza, Krzeszów gminy Krzeszów, Tarnogród gminy Tarnogród, Babice, Obsza i Zamch gminy Babice, Majdan Sopotski gminy Majdan Sopotski, Sól i Majdan Księżpolski gminy Sól, Korchów, Księżpol i Płusy gminy Księżpol, Chmiełek gminy Łukowa i w mieście Biłgoraju.

W powiecie Krasnostawskim — we wsiach: Żdżanne i Krupe gminy Rudka, Kraśniczyn i Bończa gminy Czajki, Orłów gminy Izbica, Łopiennik Dolny i Stężyca gminy Łopiennik i w mieście Krasnymstawie.

3. W powiecie Stopnickim — w mieście Busku.

4. W powiecie Kieleckim — w mieście Kielcach.

5. W powiecie Płońskim — w mieście Płońsku i we wsi Aleksandryjska Kolonja gminy Pomiechowo.

W powiecie Płockim — w mieście Płocku.

W powiecie Sierpeckim — w mieście Sierpcu.

6. W powiecie Warszawskim — we wsi Willa Góra.

7. W powiecie Włocławskim—mieście Włocławku.

8. W powiecie Częstochowskim — mieście Częstochowie.

W powiecie Radomskowskim — w mieście Radomsku.
W powiecie Będzińskim — w mieście Sosnowcu.
9. W powiecie Mławskim — w mieście Mławie.
10. W powiecie Konstantynowskim — w mieście Łosicach, we wsiach: Chłopków, gminy Chlebczyn, Leśna gminy Witulin.
W powiecie Włodawskim — w mieście Ostrów, gminy Ostrów i we wsiach: Uścimów gminy Uścimów, Białka gminy Dębowa Kłoda.
11. W powiecie Siedleckim — we wsiach, Hołubla gminy Krześlin, Mordy i Czołomyje gminy Mordy i w mieśbie Siedlcach.
W powiecie Sokołowskim — we wsiach: Seroczyn, Podłażówek i Łazów gminy Sterdyń, Czekanów, Gródek i Mołożewo gminy Jabłonna, Grodzisk gminy Sabnie, Rogów, Szkopy i Wierów gminy Repki, Sawice Ruskie gminy Wyrozęby i Burzyszki, gminy Korczew.
12. W powiecie Kolneńskim — w mieście Kolno.
13. W powiecie Wysoko-Mazowieckim — w mieście Wysokie Mazowieckie i we wsi Hodyszewo gminy Piekuty.
W powiecie Ostrowskim — w mieście Ostrów.
14. W powiecie Radzyńskim — we wsiach: Drelów gminy Zagajki i Ruskowola gminy Kąkolewnica.

Na mocy art. 3 tegoż dekretu z dnia 16 grudnia 1918 roku polecam pełnienie obowiązków państwowych: nad majątkami wymienionemi w punktach 1, 2, 3 i 4, niniejszego rozporządzenia Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w Radomiu, nad majątkami wymienionemi w punktach 5, 6, 7, 8 i 9 — Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w Warszawie i nad majątkami wymienionemi w punktach 10, 11, 12, 13 i 14 — Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych w Siedlcach.

Warszawa, dnia 16 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski.*

(„Monitor Polski" Nr. 135 z dn. 20-IV 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia materjałów tartych na tartaku Nasutów w gminie Niemce w pow. Lubartowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28/II 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 20 z 5/III 1919 r.) w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe, oraz art. 11 rozp. wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 18/III 1919 r.) po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie połowy (50%) materjałów tartych, pochodzących z drzewa iglastego, a leżących na składzie przy tartaku Nasutów w gminie Niemce w pow. Lubartowskim.

Zajęte materjały przekazane być winny do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej materjałami rozporządzać, jak tylko na zasadzie upoważnienia Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonanem zajęciu Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela lub osoby zarządzające, zależnie od tego, kto się będzie znajdował na miejscu.

Za materjały, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należytość, według cen ustanowionych stosownie do art. 12 rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z 18/III 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(„Monitor Polski" № 137 z d. 23-VI. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa okrągłego iglastego w niektórych lasach prywatnych powiatu Koneckiego.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28/II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dn. 5/III 1919 r.), oraz art. 11 rozp. wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18/III 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie drzewa okrągłego iglastego, tak stojącego, jak i leżącego, w cięciach zaległych i bieżących, w następujących lasach prywatnych w pow. Koneckim, a mianowicie:

1) w lasach dóbr Pilczyca hr. Zamoyskiego;
2) w lasach dóbr Ruda Maleniecka br. Jankowskich;
3) w lasach dóbr Końskie Wielkie hr. J. Tarnowskiej.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciele nie mają prawa inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Kielcach zawiadomi za pośrednictwem władz administacyjnych właścicieli lasów lub osoby zarządzające, zależnie od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych lasów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen ustanowio-

mych stosownie do art. 12 rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18/III 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Monitor Polski № 137 z dnia 23.VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia okrągłego drzewa iglastego w lasach Konstantego hr. Zamoyskiego w Rożance pow. Włodawskiego.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28/II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dn. 5/III 1919 r.) oraz art. 11 rozp. wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18/III 1919 r.) po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i z p. Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie drzewa okrągłego iglastego, tak leżącego, jak i stojącego na pniu w zrębach zaległych za ostatnie 4 lata w lasach prywatnych Konstantego hr. Zamoyskiego w Rożance w pow. Włodawskim.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać jak tylko na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela lub osoby zarządzające, zależnie od tego, kto się będzie znajdował na miejscu.

Za drzewo wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych lasów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen ustanowionych stosownie do art. 12 rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z dnia 18/III 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(„Monitor Polski" № 137 z d. 23-VI. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia okrągłego drzewa .iglastego w niektórych lasach prywatnych, położonych w powiecie Kozienieckim.

Na mocy art. 2 ustawy sejmowej z dnia 28.II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. pr. Nr. 20 z dn. 5.III 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18.III 1919 r.) po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie drzewa okrągłego iglastego, tak stojącego na pniu, jak i leżącego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw leśnych w lasach prywatnych w powiecie Kozienieckim u następujących właścicieli: Jana hr. Zamoyskiego w Trzebieni, Dal-Trozzo w Grabowie nad Pilicą, Stefana hr. Przeździeckiego w Policznej, Stanisława Zawadzkiego w Czarnolesiu, Florentyna Bujnickiego w Świetlikowej Woli, Kostantyna Lipskiego w Klikawie i Piskorowie, Mieczysława Ćwirko-Godyckiego w Oblassach, Czaplińskiego w Sycynie, Zdzisława bar. Heydla w Brzuzie, Władysława Pruszaka w Maciejowicach i Zagożdżonie, Abrama Rutmana w Maciejowicach, Szlomy Mincberga w Górze Puławskiej, Herniczka w Bronowicach, Herniczka w Sarnowie i Czaplińskiego w Janowicach.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Kielcach zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych wyżej wymienionych właścicieli lasów, lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętego składu, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione, stosownie do art. 12 Rozporządzenia Wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z dnia 18.III 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Monitor Polski № 139 z d. 25-VI. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa okrągłego i tartego we wszystkich lasach i składach prywatnych w powiecie Łomżyńskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28.II 1919 r. w przedmiocie zaopatzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. Nr. 20 z dnia 5.III 1919 r.) oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej ustawy („Monitor Polski" Nr. 63 z dnia 18.III. 1919 r.) po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie 75% drzewa okrągłego i obrobionego iglastego w cięciach zaległych i bieżących, we wszystkich lasach i składach prywatnych w powiecie Łomżyńskim.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciele nie mają prawa inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej, lub powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Łomży zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych wszystkich właścicieli lasów i składów drzewnych w powiecie, lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo wydane z decyzji powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych lasów i składów wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski" Nr. 63 z dn. 18.III. 1919 r.).

Warszawa, dnia 18 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(„Monitor Polski" № 139 z dn. 25-VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lesie prywatnym Słubice, w pow. Gostyńskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28.II 1919 roku w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5.III 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dn. 18.III 1919 r.) po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu zarządzam niniej-

szem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonego planu gospodarstwa leśnego, w lesie prywatnym Słubice, w pow. Gostyńskim.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej, lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Płocku zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela Grzybowskiego w Słubicach, lub osobę zarządzającą, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18.III 1919 r.).

Warszawa, dnia 25 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:

J. Miklaszewski

(Monitor Polski № 141 z d. 27.VI. 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach i składach prywatnych w pow. Łowickim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28.II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5.III 1919 r. poz. 229) oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18.III 1919 r.) po porozumieniu z panem Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa okrągłego i obrobionego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstw leśnych, w następujących lasach i składach prywatnych w powiecie Łowickim, a mianowicie:

1) w lasach Mroga, należących do pp. Grabskiego i Kakietka 4000 metrów sześciennych.

2) w lesie Lubianków, należącym do p. Kączkowskiego—4000 metrów sześciennych.

3) na składach drzewnych w Łowiczu u pp. Dąba Haima, Rajchen-

smana Mordki, Rajchensmana Hersza i Wartskiego Joska — 100 metrów sześciennych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciele nie mają prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Warszawie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właścicieli lasów i składów drzewa, lub osoby zarządzające, w zależności od tego. kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów i składów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen. które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski“ № 63 z dn. 18.III 1919 r.).

Warszawa, dnia 25 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

(Monitor Polski Nr. 141 z d. 27.VI. 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia zarządu państwowego nad majątkiem byłego „Urzędu Opieki nad niemieckiemi nieruchomościami w Polsce“.

Na mocy ust. 3 art. 1 Dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. (Dziennik Praw z r. 1918, № 21, poz. 67), ustanawiam zarząd państwowy nad wszelkim majątkiem, który stanowił własność lub pozostawał pod zarządem i opieką ustanowionego przez władze okupacyjne, byłego Generał-Gubernatorstwa Warszawskiego rozporządzeniem z dnia 13 października 1917 r. (№ 409) „Urzędu Opieki nad niemieckiemi nieruchomościami w Polsce“.

Sprawowanie zarządu państwowego, w myśl powołanego dekretu, polecam Głównemu Zarządowi Dóbr Państwowych.

Warszawa, dnia 26 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Monitor Polski № 142 z dnia 28.VI 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu, Skarbu, Aprowizacji, Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie wywozu towarów za granicę, przywozu z zagranicy i przewozu tranzytowego.

Na wniosek Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu i na zasadzie artykułu 2-go Dekretu o wywozie towarów za granicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dn. 7 lutego 1919 r. ogłasza się, iż wszystkie niżej wymienione towary i artykuły mogą być przywożone do kraju i winny być odprawiane przez urzędy celne bez osobnego pozwolenia Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu.

I. Surowce: węgiel, koks; kreda zwykła i szlamowana; kaolin, piasek, potaż i skały naturalne dla hut szklanych; boraks; celluloid surowy.

II. Artykuły techniczne: węże parciane, automatyczne aparaty do gaszenia ognia; wszelkie wyroby gumowe; tarcze szmerglowe i karborundowe, papier szmerglowy i szklany, szmergiel i karborund w proszku; tygle grafitowe; wyroby korkowe; szkło laboratoryjne i aptekarskie ze szlifowanemi korkami.

III. Artykuły elektrotechniczne: artykuły do instalacji elektrycznych (z wyjątkiem żyrandoli, lamp, kloszy); żarówki elektryczne i latarki elektryczne.

IV. Różne wyroby metalowe: pilniki; świdry; narzędzia warsztatowe i części do nich (oprócz młotów, siekier, toporów i oskardów); wyroby nożownicze; kosy, sierpy i babki do kos; haczyki, kółka i gwoździe do obuwia; kółka, sprzączki i inne okucia rymarskie; gwoździe tapicerskie; igły i szpilki; klamry, skówki, agrafki i haftki do ubrania; części stalowe do parasoli; zameczki meblowe i zatrzaski drzwiowe (yale); haki do wieszadeł, korkociągi.

V. Instrumenty i artykuły precyzyjne: instrumenty chirurgiczne, ortopedyczne i dentystyczne; instrumenty optyczne, szkła i oprawy optyczne; instrumenty i przyrządy meteorologiczne; instrumenty fizyczne i matematyczne; rysunkowe; miary składane i zwijane, oraz wszelkie sprawdziany miar; wagi precyzyjne i odważniki do nich; zegarki stalowe i niklowe, oraz części mechanizmów zegarkowych i instrumenty dla zegarmistrzostwa.

VI. Artykuły fotograficzne: aparaty fotograficzne, objektywy, części kamer, kasetki, klisze, papier fotograficzny światłoczuły i preparaty chemiczne do fotografji.

VII. Artykuły chemiczne: farby anilinowe, drukarskie i litograficzne.

VIII. Artykuły biurowe: ołówki; taśmy i kalki do maszyn do pisania; papier woskowy do aparatów kopjowych; maszyny do pisania (nowe); maszyny do liczenia (arytmometry) i do kopjowania (nowe).

IX. Instrumenty muzyczne dęte i struny.

X. Artykuły opatrunkowe.

Warszawa, dnia 27 czerwca 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Skarbu:
Karpiński

Minister Aprowizacji:
w z. *Machnicki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Przewodniczący Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu:
Wł. Rawicz-Szczerba

(Monitor Polski № 145 z dnia 2.VII 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach, tartakach i składach prywatnych w powiecie Zamojskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dn. 28.II 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludnoćci w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dn. 5.III 1919 r., poz. 229), oraz art 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18.III 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Skarbu i p. Ministrem Robót Publicznych zarządzam niniejszem zajęcie połowy (50%) ściętego i stojącego na pniu drzewa iglastego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego we wszystkich lasach prywatnych, oraz 50% materjałów tartych, pochodzących z drzewa iglastego, a leżących na tartakach i składach prywatnych w powiecie Zamojskim.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Od chwili zajęcia właściciel nie ma prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowy Inspektor Ochrony Lasów w Lublinie zawiadomi za pośrednictwem władz administracyjnych właściciela, lub osoby zarządzające, w zależności od tego, kto będzie się znajdował na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębow i składów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18.III 1919 r.).

Warszawa, dn. 30 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

(Monitor Polski № 145 z dnia 2.VII 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu, Skarbu, Aprowizacji i Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie wywozu towarów za granicę, przywozu z zagranicy i przewozu tranzytowego.

Na zasadzie art. 2-go Dekretu o wywozie towarów zagranicę, przywozie z zagranicy i przewozie tranzytowym z dn. 7-go lutego 1919 r., (Dz. pr. Nr. 15), zarządza się co następuje:

Urzędy celne winne aż do odwołania odprawiać bez osobnego pozwolenia Komisji Przywozu i Wywozu, względnie polecenia Ministerstwa Skarbu następujące towary:

A. Przy przywozie.

1. Broń, amunicję i inne przedmioty uzbrojenia i wyekwipowania wojska, będące własnością, lub przesyłane dla polskich władz wojskowych na zlecenie Ministerstwa Spraw Wojskowych.
2. Posyłki pocztowe z artykułami żywności, wagi do 5 kg.

B. Przy przywozie i wywozie.

Wszelkie towary z wyjątkiem artykułów spożywczych, przewożone w małych ilościach przez mieszkańców pogranicza na własny użytek.

C. Przy przywozie, przewozie tranzytowym i wywozie.

1. Dzienniki, czasopisma, nuty i książki.
2. Przedmioty, służące do użytku uwierzytelnionych zastępców obcych państw.
3. Wzory i próbki towarów, nie nadające się do innego użytku, z wyjątkiem artykułów spożywczych i przedmiotów monopolów państwowych.

4. Przedmioty codziennej potrzeby, które podróżni wiozą ze sobą do własnego użytku podczas podróży, lub do wykonania swego zawodu.
5. Wyroby tytoniowe, wiezione przez podróżnych w ilości 25 cygar, albo 100 papierosów, albo 100 gram tytoniu na osobę.
6. Używane przedmioty urządzenia domowego, odzież, bielizna, pościel, należące do osób przesiedlających się.
7. Wagony kolejowe, należące do przedsiębiorstw przewozowych wraz z przedmiotami, służącemi do ich urządzenia, lub potrzebnemi do utrzymania ich w ruchu, jako też w ruchu pogranicznym wszelkie inne środki przewozowe, oraz zwierzęta wierzchowe, pociągowe i juczne wraz z uprzężą, okryciem i przeznaczoną dla nich paszą, jeżeli nie ulega wątpliwości, że podróży nie przedsięwzięto w celu obejścia zakazu przywozu, wywozu lub przewozu tranzytowego.

Warszawa, dn. 15 maja 1919 r.

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. *Henryk Strasburger*

Minister Skarbu:
Karpinski

Minister Aprowizacji:
w z. *Machnicki*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Przewodniczący Państwowej Komisji Przywozu i Wywozu
Wł. Rawicz-Szczerbo

(Monitor Polski Nr. 146 z dn. 3 lipca 1919 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych w powiatach Płońskim i Janowskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. Pr. № 20 z dnia 5. III. 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18. III. 1919 r.) po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa okrągłego i obrobionego iglastego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego, w następujących lasach prywatnych, a mianowicie:

A. w powiecie Płońskim:
1) w lasach dóbr Kiełki Kajetana Święckiego—3500 m^3;
2) w lasach dóbr Srebrna Wincentego Charzyńskiego—2000 m^3;

3) w lasach dóbr Dziektarzew Piechowskiego—2000 m.^{3};
4) na tartaku D. Kassmana w Wychodźcu— 1500 m.^{3} materjałów tartych, pochodzących z drzewa iglastego.

B. w powiecie Janowskim:
1) w lasach dóbr Bliskowice sukcesorów Gracjana Marcinkowskiego—1500 m.^{3};
2) w lasach dóbr Gościeradów Towarzystwa Dobroczynności—9600 m.^{3};
3) w lasach dóbr Modliborzyce Konstantego Przewłockiego—4300 m.^{3};
4) w lasach dóbr Stojeszyn Aleksandra Gerlicza—4500 m.^{3};
5) w lasach dóbr Potoczek Wojciecha Przanowskiego—2300 m.^{3};
6) w lasach dóbr Ździechowice tegoż właściciela—8200 m.^{3};
7) w lasach dóbr Świdry sukcesorów Jana Kleniewskiego — 1300 m.^{3};
8) w lasach dóbr Łysaków Romana Strzeleckiego—1200 m.^{3};
9) w lasach dóbr Irena Szczepana hr. Tarnowskiego—6200 m.^{3};
10) w leśnictwach Janów, Lipa i Kraśnik Ordynacji Zamojskiej — 49300 m.^{3}.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciele nie mają prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowi Inspektorzy Ochrony Lasów w Warszawie i Lublinie zawiadamiają za pośrednictwem władz administracyjnych wyżej wymienionych właścicieli, lub osoby zarządzające, zależnie od tego, kto będzie znajdował się na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów i składów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18 marca 1919 r.).

Warszawa, d. 26 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*
Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

(„Monitor Polski“ Nr. 146 z dn. 3 lipca 1919 r.).

INSTRUKCJA TYMCZASOWA

w przedmiocie prowadzenia robót meljoracyjnych na gruntach prywatnych przez Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych.

Art. 1. Państwowy Urząd Meljoracyj Rolnych może podejmować przeprowadzanie meljoracyj rolnych na gruntach, nie należących do Państwa, na koszt właścicieli gruntów.

Art. 2. Właściciele gruntów, pragnący korzystać z pomocy technicznej Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, winni złożyć do tegoż Urzędu podanie, należycie ostemplowane, w którem wskazać należy: 1) obszar i rodzaj użytkowania gruntu, mającego być zmeljorowanym, 2) wadliwość gruntu, 3) czas, w którym jest pożądane wykonanie robót.

Podanie winno być wniesione przed początkiem marca każdego roku, jeżeli roboty mają być uwzględnione w programie prac Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych danego roku.

Art. 3. Wraz z podaniem złożyć należy zobowiązanie:

I) dostarczenia zjeżdżającym na miejsce robót funkcjonarjuszom Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych:
   a) bezpłatnie: 1) podwód od i do kolei oraz podczas robót, o ile miejsce robót jest odległe więcej, niż $1\frac{1}{2}$ km. od miejsca zamieszkania, 2) mieszkania z opałem i oświetleniem, 3) materjałów na paliki i inne znaki oraz na przechowywanie i przewożenie próbek gruntu, 4) robotników przy zdjęciach w ilości 3 — 5 na jednego technika;
   b) za opłatą: środków spożywczych po cenach normalnych;

II) uiszczenia poniżej wskazanych kosztów zdjęcia i projektu w razie, gdyby robót nie rozpoczęto w ciągu lat trzech od zrobienia projektu. W razie wykonania robót koszta te dolicza się do ogólnych kosztów robót.

Art. 4. Koszta zdjęcia i projektu składają się: 1) z ceny biletu kolejowego II klasy, statkiem I klasy, od miejsca urzędowania technika do najbliższej miejsca robót stacji kolejowej lub przystanku statku i z powrotem, 2) z djet personelu technicznego Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych za czas robót na miejscu i przejazdów na roboty i z robót (p. 1 art. 4).

Art. 5. Wszelkiego rodzaju opłaty (za projekt oraz za dozór techniczny przy wykonaniu i inne, mogące wyniknąć, np. za najem koni w razie ich nieprzysłania, stosownie do zobowiązania) winny być składane w Państwowej Kasie Powiatowej na rachunek Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, a w żadnym razie nie na ręce funkcjonarjuszów Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych.

Kwit lub odpis jego z Państwowej Kasy Powiatowej winien być przesłany natychmiast do Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych.

Warszawa, dnia 26 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Monitor Polski № 147 z dnia 4.VII 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE

do Ustawy z dn. 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz.

Na mocy art. 4 ustawy z dn. 18 czerwca postanawiam:
Ustawa z dn. 18 czerwca 1919 r. w przedmiocie dzierżawy łąk i sprzedaży pasz ma mieć zastosowanie w bieżącym roku 1919 na całej przestrzeni b. Królestwa Kongresowego i b. Zaboru Austrjackiego.

Warszawa, dnia 1 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

(Monitor Polski № 148 z dnia 5.VII 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zasiewów dokonanych przez okupantów.

1. Zasiewy ozime dokonane przez okupantów, w myśl art. 548 Kod. Cyw., stanowią własność posiadaczy gruntów, na których się znajdują zasiewy.

2. Właściciele wyżej wskazanych zasiewów winni zwrócić Państwu Polskiemu do Kas Powiatowych koszty uprawy pól i zasiewów.

3. Wysokość kosztów uprawy i obsiewu pól jednego morga oziminy liczyć należy mk. 175.

4. Posiadacze zasiewów dokonanych przez okupantów winni w ciągu miesiąca od daty ogłoszenia niniejszego zawiadomić Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych o przestrzeni przejętych od okupantów zasiewów.

5. Wpłata należności za koszty uprawy i zasiewów winna być dokonana przez ich posiadaczy nie później, niż w ciągu dwóch miesięcy od daty ogłoszenia rozporządzenia niniejszego.

6. W razie niezgłoszenia obsianych pól lub nieuiszczenia opłaty we wskazanych wyżej terminach, niezależnie od pociągnięcia winnych do odpowiedzialności za niewykonanie rozporządzenia władzy, zbiory z pól podlegających zgłoszeniu i opłacie będą zajęte na rzecz państwa.

Warszawa, dnia 8 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

(Monitor Polski № 152 z dnia 10.VII 1919 r.).

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie zajęcia drzewa w lasach prywatnych w powiatach Garwolińskim, Lubartowskim, Pińczowskim, Radzyńskim i Warszawskim.

Na mocy art. 2 Ustawy Sejmowej z dnia 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drzewo budulcowe i opałowe (Dz. pr. № 20 z dnia 5 marca 1919 r. poz. 229), oraz art. 11 Rozporządzenia wykonawczego do tej Ustawy („Monitor Polski" № 63 z dnia 18 marca 1919 r.), po porozumieniu z p. Ministrem Robót Publicznych i p. Ministrem Skarbu, zarządzam niniejszem zajęcie ściętego i stojącego na pniu drzewa okrągłego i obrobionego iglastego w zrębach zaległych i bieżących, stosownie do zatwierdzonych planów gospodarstwa leśnego, w następujących lasach prywatnych, a mianowicie:

A. w powiecie Garwolińskim:

1) w lasach Korytnickich Turoboyskiego 6000 m³;
2) w lasach Hr. Zamoyskiego w Maciejowicach 1000 m³;
3) w lasach Sobieszczyńskich św. p. Kickiego 2000 m³;
4) w lasach Żelechowskich Ordęgi 600 m³.

B. w powiecie Warszawskim:

w lasach Wilanowskich Hr. Branickiego 4000 m³.

C. w powiecie Lubartowskim:

1) w obrębach: Okolec i Dąbrowa ordynacji Kozłowieckiej K. Hr. Zamoyskiego 1980 m³;
2) w lasach dóbr Lubartowskich Hr. Żółtowskiego 900 m³;
3) w lasach dóbr Zawieprzyce Hr. Ostrowskiego 1000 m³.

D. w powiecie Pińczowskim:

we wszystkich lasach i składach prywatnych.

E. w powiecie Radzyńskim:

w lasach Bronisława Szlubowskiego: w rewirze Smolak 9000 m³;
w rewirze Krzeszczyzna 600 m³;
w rewirze Głowieński las 300 m³.

Zajęte drzewo przekazane być winno do rozporządzenia Głównej Komisji Rozdziału Drzewa przy Ministerstwie Robót Publicznych.

Gotowe podkłady kolejowe i stemple kopalniane zajęciu nie podlegają.

Od chwili zajęcia właściciele nie mają prawa w żaden sposób inaczej drzewem rozporządzać, jak tylko na zasadzie upoważnień Głównej lub Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

O dokonaniu zajęcia Okręgowi Inspektorzy Ochrony Lasów w Warszawie, Lublinie, Kielcach i Siedlcach zawiadomią za pośrednictwem władz administracyjnych wyżej wymienionych właścicieli, lub osoby zarządzające zależnie od tego, kto będzie znajdował się na miejscu.

Za drzewo, wydane z decyzji Komisji Rozdziału Drzewa z zajętych zrębów i składów, wypłacona będzie przez Państwo należność według cen, które zostaną ustanowione stosownie do art. 12 Rozporządzenia wykonawczego („Monitor Polski“ № 63 z dnia 18 marca 1919 r.).

Warszawa, dnia 8 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

(Monitor Polski № 153 z dnia 11.VII 1919 r.).

INSTRUKCJA

dla bibljoteki Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 1. Z bibljoteki Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych korzystać mogą:

a) urzędy i urzędnicy Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
b) inne Ministerstwa;
c) instytucje i osoby, posiadające upoważnienie piśmienne Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Art. 2. Bibljoteka jest otwarta w godzinach biurowych z wyjątkiem dni przeznaczonych dla dokonania gruntownych porządków lub kontroli.

Art. 3. Katalogi kartkowe są dostępne tylko pod okiem urzędnika bibljotecznego.

Art. 4. Na każdą żądaną książkę należy wypisać osobne zamówienie pismem wyraźnem, atramentem lub ołówkiem atramentowym.

Art. 5. W czytaniu można posiadać 5 dzieł naraz.

Art. 6. Książki można pożyczać najwyżej na przeciąg tygodnia; o ile wypożyczona książka nie jest żądana przez innego wypożyczającego, termin może być przedłużony.

W interesie ogółu korzystających z bibljoteki leży, żeby osoby wypożyczające książki zwracały je wówczas, gdy przestają im być potrzebne, nie czekając przepisanego terminu zwrotu.

W razach nagłych bibljoteka ma prawo żądać zwrotu książek wydanych przed upływem przewidzianego terminu.

Art. 7. Przy wydawaniu książki zamówienie zostaje zaopatrzone w stempel z datą i od tej chwili staje się pokwitowaniem. Przy oddawaniu książki należy żądać zwrotu pokwitowania.

Art. 8. Nie wypożycza się wcale: rękopisów, map, dzieł bardzo kosztownych i rzadkich, wydawnictw trudnych do skontrolowania i skompletowania i dzienników i książek z bibljoteki podręcznej.

Art. 9. Pisma codzienne, tygodniowe i dwutygodniowe nie mogą być wydawane z bibljoteki. Miesięczniki i kwartalniki mogą być wypożyczane dopiero po 15-dniowem przeleżeniu w czytelni.

Art. 10. Osoby, korzystające z bibljoteki, obowiązane są obchodzić się jaknajoględniej z powierzonemi sobie książkami i chronić je od wszelkiego uszkodzenia, np. zaginania kart, czynienia uwag na marginesie, albo podkreślań ołówkiem czy atramentem, a nawet poprawiania omyłek.

Art. 11. Na dokonvwanie podobizn jako też zdjęć fotograficznych, bez względu na to, czy chodzi o rękopisy, mapy, sztychy czy druki, należy uzyskać pozwolenie Ministra. Jedna odbitka każdego zdjęcia powinna być dostarczona bezpłatnie do bibljoteki.

Art. 12. Wypożyczający powinien przekonać się, czy wydana książka i jej oprawa nie mają żadnych uszkodzeń, a gdy znajdzie uszkodzenie, powinien je wskazać urzędnikowi wydającemu książkę. Jeżeli bowiem zastrzeżenie takie nie zostanie dokonane, przypuszcza się, że książka wydana była w stanie zupełnie dobrym.

Art. 13. Za uszkodzenie lub zagubienie książki wypożyczonej należy uiścić całkowite odszkodowanie, przyczem odnośny egzemplarz nie przestaje być własnością bibljoteki.

Art. 14. Książek, wypożyczonych z bibljoteki, nie wolno w żadnym razie pożyczać innym osobom.

Art. 15. Odpowiedzialnym za książkę jest ten, kto ją wypożycza z bibljoteki i na czyje nazwisko wypisana jest w kontroli.

Art. 16. Z dzieł, umieszczonych w bibljotece podręcznej wolno korzystać bez żadnych zastrzeżeń na miejscu, należy jednak natychmiast po użyciu stawiać je na miejsce.

Art. 17. Przy wyjściu wypożyczającego książki z bibljoteki urzędnik bibljoteki ma prawo kontrolować książki wypożyczone i własne, które wypożyczający wynosi.

Art. 18. W pomieszczeniu bibljoteki, a szczególniej w sali, przeznaczonej dla użytku czytelników, należy zachowywać się jaknajciszej, żeby nie przeszkadzać innym. Rozmawiać, śmiać się, przesuwać głośno krzesła i t. p. bezwarunkowo nie wolno.

Art. 19. W bibljotece palić tytoniu nie wolno.

Warszawa, dn. 5 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

w/z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK Nr. 28.

Do Panów Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów Lasów i Nadleśniczych w przedmiocie pasania inwentatrza i wyrzynania trawy w lasach państwowych.

Pasanie inwentarza. W celu ujednostajnienia postępowania przy wydzierżawieniu pastwisk w lasach państwowych zarządzam co następuje:

I. Do korzystania z pastwiska w lasach państwowych mają jedynie prawo:
a) rolnicy okolicznych wiosek, osad i miasteczek,
b) urzędnicy leśni, oraz służba leśna lasów państwowych.

II. Pasanie w lasach państwowych inwentarza odbywać się może jedynie na podstawie wydanej przez nadleśnictwo „asygnacji na użytki uboczne" po opłaceniu należności według obowiązującej taksy.

Opłata za prawo pasania pobierana będzie od sztuki pasącego się inwentarza, licząc miesięcznie:
a) od konia i jednej sztuki bydła ponad dwa lata po 2 marki,
b) „ „ „ „ „ od 1/2 do 2 lat „ 1 marce,
c) „ „ „ „ „ do 1/2 roku „ 50 fen.,
przyczem należność za część miesiąca winna być liczona jak za cały miesiąc.

Wyjątkowo w roku bieżącym 1919, ze względu na brak paszy, przysługuje Zarządowi Okręgowemu Dóbr Państwowych prawo obniżania taksy za pastwisko do 50% we wszystkich godnych uwzględnienia wypadkach.

Wszyscy urzędnicy i inni funkcjonarjusze administracji lasów państwowych mają prawo do bezpłatnego pasania w tych lasach swego inwentarza z zachowaniem wszelkich formalności przy użytkowaniu tem przepisanych, przyczem jednak ilość pasącego się inwentarza nie może przekraczać następujących norm maksymalnych:

		koni	bydła	cieląt	razem
1.	dla inspektora lasów	2 szt.	5 szt.	2 szt.	9 szt.
2.	„ nadleśniczego	2 „	4 „	2 szt.	8 szt.
3.	„ leśniczego	1 „	3 „	1 szt.	5 szt.
4.	„ podleśniczgo gajowego oraz dozorcy	1 „	2 „	1 szt.	4 szt.
5.	„ zastępcy nadleśniczego, sekretarza, zawiadowcy tartaku, kolejki leśnej i t. p.	— —	2 „	1 szt.	3 szt.

III. Sezon pastwiska dla inwentarza w lasach państwowych oznacza odnośne nadleśnictwo, a to w zależności od stosunków lokalnych, a przedewszystkiem wzrostu traw w obrębie pastwiska.

IV. Ażeby inwentarz, którego pasanie będzie dozwolone w lasach państwowych, miał dostateczną ilość paszy, a tem samem były możliwie ochronione drzewa przed szkodami ze strony pasącego się inwentarza, nadleśnictwo winno dokładnie zbadać przeznaczone na pastwisko obszary leśne pod względem obfitości traw i ich wydajności pokarmowej i określić przestrzeń pastwiska, licząc na każdą dorosłą sztukę inwentarza około 2 ha, a na sztukę młodego jałownika połowę tej przestrzeni.

V. Pasanie w lasach kóz, baranów jest bezwarunkowo wzbronione. Trzoda chlewna tylko w szczególnych wypadkach dla wytępienia owadów lasom szkodliwych może być w lesie pasana.

VI. W celu uzyskania pastwiska dla inwentarza w lasach państwowych mieszkańcy danej wsi, czy też osady lub miasteczka winni przedstawić do właściwego nadleśnictwa sporządzony przez miejscowego sołtysa w dwóch egzemplarzach „Wykaz inwentarza“.

Wykaz ten winien zawierać:

1) imię i nazwisko właściciela bydła
2) ilość posiadanych pól i łąk w hektarach;
3) Imię i nazwisko pasterza (w wieku conajmniej lat 18), któremu będzie powierzony dozór nad stadem;
4) ilość inwentarza, dla którego ma być wyznaczone pastwisko z wyszczególnieniem rodzaju zwierząt, a więc: ilość koni, źrebiąt, wołów, krów ponad 2 lata, oraz jałownika do lat 2-ch i cieląt do 6-ciu miesięcy;
5) bliższe określenie mającej się przeznaczyć na pastwisko części lasu;
6) termin, w czasie którego będą właściciele zwierząt korzystali z pastwiska dla swego inwentarza.

Nadto w tymże wykazie winna znajdować się deklaracja ogółu mieszkańców danej wsi, czy też osady, w której korzystający z prawa pasania inwentarza w lasach państwowych winni solidarnie zobowiązać się, że:

a) przyjmują odpowiedzialność za wszelkie nadużycia w obrębie pastwiska leśnego, względnie w sąsiednich drzewostanach zrządzone, jako to: za pożary, kradzieże drzewa oraz płodów leśnych, bezprawne łowienie, względnie zabijanie zwierząt leśnych, oraz za wszelkie inne szkody;
b) w razie niewykrycia winowajców wynagrodzą wszelkie straty i szkody, poniesione przez Skarb Państwa na podstawie dokonanego przez nadleśnictwo szacunku tych strat;
c) przyrzekają bezwzględny posłuch i ściśle wykonywać będą wszelkie ochronno-gospodarcze zarządzenia, wydawane przez personel administracji leśnej;
d) poddają się rygorowi, iż nadleśnictwu będzie przysługiwało prawo pozbawienia korzystania z pastwiska wszystkich tych poszczególnych właścicieli bydła, którzy na to zasługiwać będą bądź z powodu, iż znani są jako nałogowi szkodnicy leśni, bądź też z racji niestosowania się do zarządzeń administracji leśnej

e) zastosują się pod rygorem bezzwłocznego pozbawienia ich prawa pasania inwentarza do przepisów o ochronie lasów i ostrożności z ogniem;
f) za wszelkie uchybienia i wykroczenia poddają się karom w przepisach leśnych oznaczonym;
g) wyznaczone przez nadleśnictwo drogi do przegonu inwentarza przez młodniki korzystający z prawa pastwiska obowiązani będą własnym kosztem ogrodzić, względnie poprawić ogrodzenia, przyczem potrzebny na ten cel materjał drzewny, z wyłączeniem drzewa budulcowego, będzie im wydany z lasów państwowych bezpłatnie:
h) użyją do pasania inwentarza pasterza dorosłego, za którego poręczą i odpowiedzialność na siebie przyjmą, zaręczając, że pozwolenie otrzymane na pasanie inwentarzy w tych lasach nie może stać się powodem do sporu o używalność lub własność gruntów leśnych.

VII. Nadleśnictwo, po sprawdzeniu oraz ewentualnem poprawieniu złożonego przez sołtysa wykazu, wyda, po uprzedniem pobraniu należnej Skarbowi Państwa zapłaty za pasanie bydła, „asygnację na użytki uboczne" i dołączy do tej asygnacji duplikat imiennego wykazu wszystkich tych właścicieli, którym zostanie przyznane prawo pasania inwentarza w lasach państwowych z mocy wyżej zacytowanej „Asygnacji na użytki uboczne".

W asygnacii, czy też wykazie będą wyszczególnione:

1) droga dla przegonu inwentarza do pastwiska,
2) termin pastwiska,
3) sumaryczna ilość inwentarza z wyszczególnieniem ilości: koni, wołów, krów, cieląt i t. d,
4) miejsce i przestrzeń pastwiska,
5) ogólna suma pobranej za udzielenie prawa do pastwiska należności,
6) miejsce wydania odpadków drzewnych niezbędnych do poprawy, względnie wzniesienia nowych ogrodzeń.

Asygnację, łącznie z duplikatem wyżej wyszczególnionego wykazu, winien zawsze mieć przy sobie starszy pasterz, aby organy kontrolujące państwowej administracji leśnej miały możność sprawdzenia ważności tej asygnacji oraz skontrolowania ilości pasącego się bydła.

VIII. Pasanie inwentarza jest bezwarunkowo wzbronione:

a) na wszelkich zrębach oraz przestrzeniach, przeznaczonych do odnowienia;
b) w młodnikach do lat 20-tu,
c) w starszych drzewostanach prześwietlonych z naturalnym nalotem, lub przeznaczonych do naturalnego odnowienia;
d) w drzewostanach rębnych, które w ciągu najbliższych trzech lat przeznaczone są do wyrębu,
e) w drzewostanach, względnie lasach ochronnych i rezerwatach i
f) na glebach lekkich, skłonnych do uruchomienia i tworzenia lotnych piasków oraz na stromych stokach.

IX. Włościanom, mającym prawo do serwitutu pastwiskowego w lasach państwowych, wolno wypędzać na pastwisko tylko ten rodzaj inwentarza, w takich ilościach, w tym czasie i w takiem miejscu, jakie oznaczone

są w tabelach likwidacyjnych i zatwierdzonych planach gospodarstwa leśnego.

X. Straż leśna obowiązana jest pilnować: aby bez asygnacji nie pasano bydła w lasach i w ęcej sztuk, jak w asygnacji wypisano; aby nie w innych miejscach pasano, jak tylko tam, gdzie podług asygnacji dozwolono; aby pasterze nie wpuszczali bydła do młodników i stosowali się do przepisów o ochronie lasów od pożarów.

Wyrzynanie trawy. Ze względu na ogólny brak paszy, a to z powodu bardzo opóźnionej w roku bieżącym wiosny i co za tem idzie, słabej wydajności pastwisk, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych zezwala na sprzedaż trawy z obszarów leśnych po cenach przystępnych dla niezamożnej ludności, o ile to nie będzie stało w sprzeczności z hodowlą i ochroną lasów.

Trawa może być sprzedawana za „asygnacjami na użytki uboczne", na haliznach, niezadrzewionych częściach gruntu leśnego, a wreszciei w cięciach i młodnikach, w których wyrzynanie trawy i chwastów może się odbywać li tylko sierpem i pod ścisłym nadzorem straży leśnej. Użytkujący, ażeby nie uszkodzić sadzonek i wogóle młodych roślinek drzewnych obowiązani będą uprzednio wypalikować powierzchnię, z której trawa będzie wyrzynana.

Wykonywanie niniejszych przepisów polecam pp. leśniczym, i nadleśniczym, nadzór zaś i dopilnowanie ich w przestrzeganiu pp. Naczelnikom Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych i Inspektorom Lasów Państwowych.

Warszawa, dn. 21 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 29.

Do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów lasów i Nadleśniczych

w przedmiocie

zakazu używania służby leśnej do posług osobistych.

Ze śledztw, prowadzonych przeciwko urzędnikom leśnym, powziąłem wiadomość, że niższa służba lasów, przeznaczona jedynie do pełnienia dozoru w lasach państwowych, używana jest częstokroć przez urzędników leśnych do posług osobistych.

Proszę o bezzwłoczne podanie do wiadomości wszystkich podwładnych urzędników, że odrywanie służby leśnej od jej zajęć właściwych do posług osobistych jest niedopuszczalne i będzie surowo karane.

O wszystkich wypadkach niestosowania się do niniejszego zarządzenia proszę komunikować mi niezwłocznie dla wdrożenia przeciwko winnym postępowania dyscyplinarnego.

Warszawa, dnia 27 maja 1919 roku.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
Janicki

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 30.

Do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów majątków i lasów, Nadleśniczych oraz Głównego Inspektora, Okręgowych Inspektorów i Komisarzy Ochrony Lasów

w przedmiocie

wypłaty djet i zwrotu kosztów podróży przy przejazdach w sprawach służbowych.

Ze względu na wątpliwości, powstające przy sprawdzaniu i zatwierdzaniu rachunków kosztów podróży funkcjonarjuszów lasów i majątków państwowych zarządzam, co następuje:

I. Djety i koszty podróży personelu nadleśnictw.

Za podróże służbowe, odbywane przez funkcjonarjuszów leśnych w obrębie danego nadleśnictwa, nie przysługuje prawo likwidowania ani djet, ani też zwrotu poniesionych kosztów przejazdu. Jedynie wówczas funkcjonarjuszom leśnym przysługuje prawo do likwidowania djet i zwrotu kosztów podróży w obrębie nadleśnictwa, gdy odległość drogi w jedną stronę wynosi ponad 30 (trzydzieści) kilometrów, a równocześnie podróż wraz z czynnościami służbowemi trwa ponad jedną dobę.

Za wyjazdy w sprawach urzędowych poza terytorjum właściwego nadleśnictwa należą się djety i zwrot kosztów podróży, jeśli podróż podjęto na skutek polecenia lub wezwania władzy przełożonej.

W sprawach ważnych i niecierpiących zwłoki, a wymagających nieodzownie dla dobra służby wyjazdu, może urzędnik odbyć podróż bez wezwania lub uprzedniego uzyskania na to zezwolenia władzy przełożonej, winien jednak wówczas przed zestawieniem i złożeniem rachunku kosztów podróży uzyskać od władzy przełożonej aprobatę potrzeby wyjazdu.

Za podróże w sprawach służbowych, odbywane poza granicę danego nadleśnictwa, o ile odległość nie przenosi 3 kilometrów i wyjazd trwa krócej niż 6 godzin djety nie należą się, a więc nie mogą być likwidowane.

Ponieważ nadleśniczowie i leśniczowie mają obowiązek, w myśl istniejących zarządzeń, utrzymywania koni, przeto w razie wyjazdu koleją, nie mogą sobie liczyć zwrotu kosztów furmanek względnie dorożek do miejscowych stacyj kolejowych i z powrotem ze stacyj do domu.

Za podróże do sądów w sprawach szkód i wykroczeń leśnych należą się nadleśniczemu i leśniczemu, oprócz zwrotu wydatków na kupno biletów kolejowych, tylko djety, a podleśniczemu względnie sekretarzowi prócz djet zwrot kosztów przejazdu kolejami i furmankami.

Gajowi z powyższego tytułu mają prawo do poboru djet po 10 marek dziennie i drogowego po 50 fenigów od kilometra, o ile odległość wynosi ponad 5 kilometrów w jedną stronę. Za odległość do 5 kilometrów nie należy się drogowe.

II. Djety i koszty podróży: Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów majątków i lasów oraz Głównego i Okręgowych Inspektorów i Komisarzy Ochrony lasów.

Wszyscy wyżej wymienieni urzędnicy mają prawo do likwidowania djet według norm obowiązujących i zwrotu kosztów podróży za wszystkie wyjazdy, odbyte w sprawach służbowych.

Podróże rewizyjne do nadleśnictw należy zapisywać w „Księdze protokułów dokonanych rewizyj", będącej w przechowywaniu w nadleśnictwie. Prowadzenie tej księgi w nadleśnictwach zarządzić należy według ustanowionego wzoru. Zapisy w tej księdze winny być dokonywane w dwóch egzemplarzach (drugi egzemplarz przy pomocy kalki), przyczem jeden egzemplarz zapisu wydziera i zabiera rewidujący celem dołączenia do odnośnego rachunku kosztów odbytej podróży, drugi pozostaje w księdze kontroli.

III. Przepisy ogólne.

Wszystkie rachunki djet i kosztów podróży winny być przez bezpośrednich przełożonych poświadczone, a nadto przed wypłatą przedstawione do sprawdzenia i zatwierdzenia:

a) rachunki Inspektorów majątków i lasów, nadleśniczych, leśniczych i innych funkcjonarjuszów lasów i majątków państwowych — do właściwego Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych i

b) rachunki Okręgowych Inspektorów i Komisarzy Ochrony Lasów— do Głównego Inspektora Ochrony Lasów.

Do rachunków za podróże w sprawach sądowych mają być obowiązkowo dołączane wezwania z potwierdzeniem sądu o stawieniu się wezwanego do rozprawy.

Aż do czasu ustanowienia przepisów, normujących na zasadach ogólnych zwrot kosztów za podróże służbowe, odbyte furmankami i za dojazd do stacyj i ze stacyj kolejowych, wszyscy urzędnicy mają prawo do likwidowania faktycznie opłaconych należności za furmanki i dorożki, przyczem w podawanych rachunkach kosztów podróży bezwarunkowo uwidoczniać należy: a) użyty dla przejazdu czas, b) odległość przejechanej przestrzeni w przybliżeniu w kilometrach i c) rodzaj użytej furmanki (parokonna, jednokonna), co da możność zorjentowania się w wysokości i słuszności poniesionego na rachunek państwa wydatku.

W miejscowościach, gdzie jest kolej, przy przejazdach w interesach służbowych choćby niedalekich przestrzeni należy z niej korzystać we wszystkich tych wypadkach, gdzie tylko okaże się to możliwem.

Djety należy obliczać od chwili wyjazdu z domu aż do chwili powrotu. Część doby przekraczająca 6 godzin liczy się za całą dobę. Część mniejsza od 6 godzin nie bierze się w rachubę.

Na mocy uchwał Rady Ministrów z dn. 1/II i 18/IX 1918 r. ustanowione są następujące djety i koszty podróży w sprawach służbowych:

1. Kolej dla urzędników kat. V — IX włącznie zwrot kosztów biletu II-ej klasy,
   „ „ „ „ X — XI „ „ kosztów biletu III-ej klasy.
2. Zwrot faktycznych kosztów dorożek z dworca i na dworzec,
   „ „ „ tragarzy,
   „ „ „ podróży kołowej,
3. Djety dzienne:

dla	kat.	V	mk.	30	za	pierwsze	14	dni,	za	następne	25.—	mk.
„	„	VI	„	27	„	„	„	„	„	„	22.50	„
„	„	VII	„	24	„	„	„	„	„	„	20.—	„
„	„	VIII	„	21	„	„	„	„	„	„	17.50	„
„	„	IX	„	20	„	„	„	„	„	„	15.—	„
„	„	X	„	20	„	„	„	„	„	„	15.—	„
„	„	XI	„	20	„	„	„	„	„	„	15.—	„

Aby uniknąć wątpliwości przy sprawdzaniu rachunków kosztów podróży, należy je zestawiać w ten sposób, ażeby dane dotyczące podróży, względnie urzędowania w miejscowościach delegacji, następowały po sobie w porządku chronologicznym i w tym też samym porządku, były wymieniane koszty i wydatki.

Należne djety można sumarycznie za okres trwania podróży obliczać i pod jedną pozycją w rachunku kosztów podróży zamieszczać.

Rachunki kosztów podróży winny być sporządzane według dołączonego wzoru.

Warszawa, dnia 12 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
Miklaszewski

OKÓLNIK № 31.

do Panów Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów, Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

reklamowania urzędników od służby wojskowej.

Wszystkie wnioski o zwolnienie urzędników od służby wojskowej, względnie o odroczenie tej służby, winny być kierowane do Wydziału Prezydjalnego w celu uzyskania zatwierdzenia p. Ministra.

Wnioski winny być przedstawiane tylko w tych razach, jeśli chodzi o zwolnienie od służby wojskowej urzędnika, który jest na zajmowanem przez siebie stanowisku niezbędny i nie może być zastąpiony przez inną osobę. Fakt ten winien być we wniosku szczegółowo umotywowany.

Pozatem wnioski winny odpowiadać warunkom, wymienionym w piśmie Ministerstwa Spraw Wojskowych z dn. 12 maja L. 8294/I, które brzmi, jak następuje:

„Celem uniknięcia zbędnej straty czasu przy wnoszeniu nieodpowiednio wystosowanych pism reklamacyjnych o uwolnienie ze służby wojskowej, względnie jej odroczenie dla niezbędnych pracowników ministerjalnych i zakładów i instytucyj odnośnego resortu, uprasza się o wygotowanie ewent. wniosków reklamacyjnych z uwzględnieniem następujących wskazówek:

1) pisma w sprawie zwolnienia oficerów (od podporuczników wzwyż) należy skierować do Departamentu Personalnego M. S. W. Warszawa, Krak.-Przedm. 36,

2) pisma w sprawie podoficerów i żołnierzy (od szeregowca do podchorążego włącznie) załatwia Dep. I M. S. W. Sekcja Poborowa i Uzupełnień—Warszawa, Długa 7,

3) wniosek reklamacyjny winien zawierać:

a) rzeczowe umotywowanie niezbędności danego pracownika i niemożności zastąpienia go przez inną osobę,
b) dokładne daty personalne reklamowanego,
c) nazwę Powiatowej Komendy Uzupełnień, w której się zaciągnął do wojska, względnie przez którą był powołany,
d) zgodę reklamowanego na opuszczenie służby wojskowej, względnie na pozostanie na dotychczasowem stanowisku,
e) oddział, w którym reklamowany pełni służbę wojskową,
f) podpis odnośnego p. ministra".

W myśl powyższego pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych do wniosku o zwolnienie od służby wojskowej winna być dołączona pisemna deklaracja reklamowanego, w punkcie d) tegoż pisma wyszczególniona.

W wypadkach, gdy chodzi o przyjęcie na służbę Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych kandydatów, pozostających obecnie w służbie wojskowej, wnioski o przyjęcie na wszystkie kategorje służbowe, nie wyłą-

czając kategorji X i XI winny być również kierowane do Wydziału Prezydjalnego Ministerstwa Rolnictwa i odpowiadać warunkom powyższego pisma Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Warszawa, dnia 30 maja 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 32

do Panów: Naczelnika Wydziału Rachuby, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Prezesów Komisyj Ziemskich Okręgowych, Szefa Sekcji III, Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Głównego Inspektora Ochrony Lasów oraz Kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Urzędów

w przedmiocie

wypłacenia pracownikom Ministerstwa jednorazowego dodatku w wysokości połowy jednomiesięcznej pensji.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 28 maja r. b. postanowiła na rachunek dodatku w wysokości jednomiesięcznej pensji, przyznanego pracownikom państwowym uchwałą Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 1919 r. wypłacić zaraz połowę tego dodatku.

Wspomniany dodatek należy się w myśl powyższej uchwały Rady Ministrów wszystkim etatowym i nieetatowym, jak również przyjętym na próbną służbę, pracownikom państwowym, których pobory wypłaca się w kwotach miesięcznych.

Celem uniknięcia ewentualnych nieporozumień przy wypłacie powyższego dodatku zaznacza się, że uchwała Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia r. b. w sprawie potrącenia nadzwyczajnych dodatków nie odnosi się do przyznanych pracownikom zapomóg, względnie remuneracji, ani do przyznanego pracownikom w b. okupacji austrjackiej uchwałami Rady Ministrów z dn. 28 kwietnia i 23 maja r. b. dodatku 25% do sumy płaconej w koronach.

Wypłata dodatku powinna nastąpić jaknajrychlej. Podstawą wymiaru tego dodatku ma być jednomiesięczna pensja, to znaczy pensja zasadnicza wraz ze wszystkiemi dodatkami ekonomicznemi, a zatem wszystkie pobory, należące się pracownikowi w dniu 1 czerwca 1919 r.

Dodatek ten ma być wypłacony wszystkim tym pracownikom państwowym, którzy wstąpili do służby państwowej przed pierwszym kwietnia 1919 r.

Warszawa, dnia 11 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 33.

Do wszystkich pp. urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, pozostających na służbie w Warszawie

w przedmiocie

zwolnienia urzędników państwowych od podatku od gazu i elektryczności.

Niniejszem podaję do wiadomości ogółu pp. urzędników Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, pozostających na służbie w Warszawie, że Magistrat m. st. Warszawy w myśl uchwały delegacji finansowej z dnia 12 maja r. b. powziętej na skutek polecenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7 maja b. r. № 9732/S VI 59 3,wydał zarządzenie, aby od urzędników państwowych nie pobierano na przyszłość podatku od gazu i elektryczności.

Warszawa, dn. 21 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 34.

Do pp. Naczelnika Kancelarji Głównej Ministerstwa oraz Kierowników wszystkich urzędów

w przedmiocie

skrótów telegraficznych nazw Urzędów Ministerstwa.

Niniejszem zostają ustanowione następujące skróty nazw urzędów Ministerstwa, któremi posługiwać się należy w korespondencji telegraficznej:

Dla Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych (Zarząd Centralny)	. . . .	MINROL
„ Głównej Komisji Ziemskiej	. . . .	GŁOWZIEM
„ Komisji Ziemskiej Okręgowej	w Warszawie—Warszawa .	OKRĘGZIEM
„ „ „ „	w Lublinie—Lublin . .	„
„ „ „ „	w Kielcach—Kielce . .	„
„ „ „ „	w Piotrkowie—Piotrków .	„
„ „ „ „	w Siedlcach—Siedlce .	„
„ „ „ „	w Radomiu— Radom .	„
„ „ „ „	w Łomży—Łomża . .	„
„ Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych	w Warszawie—Warszawa .	ZOD
„ „ „ „ „	w Radomiu—Radom .	„
„ „ „ „ „	w Siedlcach—Siedlce .	„

Dla Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych . . . . PUMR
„ „ „ Weterynaryjnego . . . . PUWET

Warszawa, dnia 26 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 35.

do pp. Naczelnika Wydziału Rachuby, Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Prezesów Komisyj Ziemskich Okręgowych, Naczelników Zarządów Dóbr Państwowych, Głównego Inspektora Ochrony Lasów, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Kierownika Państwowego Instytutu Naukowego Gospodarstwa Wiejskiego w Puławach, Naczelnika Państwowego Urzęgu Weterynaryjnego, Szefa Sekcji III, Naczelnika Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych.

w przedmiocie

wypłacania pracownikom państwowym w b. okupacji austrjacko-węgierskiej 25% dodatku do pensji.

Rada Ministrów na posiedzeniu w dniu 16 czerwca r. b. postanowiła, że:

1) przyznany uchwałami Rady Ministrów z dnia 28/IV, 6/V i 23/V r. b. wszystkim pracownikom państwowym w b. okupacji austrjacko-węgierskiej, których pensje wyznaczone są w markach, a wypłacane w koronach, dodatek do pensji za miesiące maj i czerwiec 1919 r. w wysokości 25% sumy wypłacanej w koronach, ma być wypłacany także tym urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym w tejże okupacji, którym wyznaczono uposażenie służbowe w koronach.

2) dodatek ten przyznaje się wspomnianym pracownikom państwowym aż do ostatecznej regulacji poborów służbowych w drodze ustawowej, względnie aż do zaprowadzenia jednolitej waluty na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Komunikując o powyższem proszę o wydanie odpowiednich zarządzeń.

Warszawa, dnia 28 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

OKÓLNIK № 36.

do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów Lasów i Nadleśniczych

w przedmiocie

sprzedaży przytułkom, schroniskom i zakładom, mającym cele wychowawcze, drewna opałowego po cenach ulgowych.

Pragnąc przyjść z pomocą państwową przy zaopatrywaniu w drewno opałowe przytułków, schronisk i innych zakładów, znajdujących się pod opieką dobroczynnych instytucyj społecznych, mających cele wychowawcze, niniejszem polecam pp. Naczelnikom Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorom lasów i nadleśniczym wydawanie zakładom tym drewna opałowego po cenach ulgowych. W zależności od stopnia zamożności zakładów cena za drewno opałowe może być zniżona do 50% wartości według taksy obowiązującej.

Warszawa. dnia 28 czerwca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 37.

Do pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów lasów i nadleśniczych

w przedmiocie

przygotowania karmy liściastej i siana dla zwierzyny.

Dla podniesienia zwierzostanu w lasach państwowych oprócz ścisłej ochrony, jaką w tym względzie rozciągać należy, pp. nadleśniczowie i leśniczowie lasów państwowych przystąpią niezwłocznie do przygotowania odpowiedniej paszy na czas zimowy.

Pasza ta bowiem służy nietylko do odżywiania zwierzyny, ale nadewszystko jako przynęta w celu zatrzymywania jej w kniei i zapobiegania, aby nie wychodziła na cudze tereny, gdzie, jak to przeważnie bywa, jest tępiona i wyniszczana.

Niezależnie od paszy zimowej, jaka w przyszłości zastosowaną zostanie, należy obecnie przystąpić do przygotowania tego, co w teraźniejszych warunkach zastosowanem być może, t, j. paszy liściastej.

Do tego celu nadają się w pierwszym rzędzie wszystkie gatunki topoli (Populus tremula, canadensis, nigra) pozatem dęby, lipy, akacje, (Rob. Ps. Acacia), kruszyna (Rhamnus frangula). — Ta ostatnia obejmować powinna około 15—20% ogółu suchej paszy liściastej, jako regulująca normalne trawienie.

Do zbioru liści wraz z pędami względnie gałązkami należy przystąpić jaknajwcześniej, gdy liść i młode pędy są jeszcze soczyste i nie zdrewniałe.

W celu wysuszenia zebranych liści, należy pędy (gałązki) powiązać w pęczki (wiązki) o średnicy od 15—25 centymetrów i ustawiać pod drzwiami (nie układać na ziemi), w miejscu przewiewnem, nie wystawionem na zbyt silną operację słońca.

Po wysuszeniu przechować paszę w miejscu suchem pod dachem, aż do zimy.

Zależnie od wielkości obrębu i ilości zwierzostanu, każdy gajowy winien przygotować w oznaczonym czasie od 300—500 sztuk wiązek podanej wyżej grubości.

Niezależnie od powyższego, należałoby również tam, gdzie to jest możliwe, przygotować odpowiednią ilość siana, co da się łatwo uskutecznić wszędzie w tych obrębach, w których młode uprawy przerastają bujne trawy, przygłuszające sadzonki. Zbiór trawy w młodych uprawach dokonywany być musi z wielką uwagą, za pomocą sierpów i jedynie pomiędzy rzędami roślin drzewnych, aby takowych nie uszkodzić.

Ze względu na dobro uprawy i w celu zachęcenia robotników, zbiór ten uskutecznić można w ten sposób, że każda czwarta, piąta lub szósta kupka wysuszonego siana pozostaje dla zwierzyny, a pozostałe zabiera robotnik jako wynagrodzenie za swą pracę.

O powyższem Zarządy Okręgowe Dóbr Państwowych wydadzą podległym im inspektorom lasów i nadleśniczym odpowiednie terminowe zarządzenia.

Po dokonanych zbiorach pp. nadleśniczowie nadeślą wykazy przygotowanej paszy do Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, które następnie zakomunikują je Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

w. z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 38.

Do Panów: Wiceprezesa Głównej Komisji Ziemskiej, Prezesa Komisji Ziemskiej w Łomży, Szefa Sekcji III, Naczelnika Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych w Siedlcach, Głównego Inspektora Ochrony Lasów, Naczelnika Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych, Naczelnika Instytutu Torfowego, Naczelnika Państwowego Instytutu Meteorologicznego. Naczelnika Państwowego Instytutu Naukow. Gospod. Wiejskiego w Puławach, Naczelnika Zarządu Stadnin Państwowych, Szefa Sekcji I, Szefa Sekcji V, Naczelnika Państwowego Urzędu Weterynaryjnego, Naczelnika Wydziału Rachuby i Naczelnika Urzędu Czasowego Dzierżaw Przymusowych

w przedmiocie

rozciągnięcia władzy Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych na powiaty: Białostocki, Bielski i Sokólski.

Wobec przejścia powiatów Białostockiego, Bielskiego i Sokólskiego pod zarząd Rządu Centralnego na mocy decyzji Rady Ministrów z dnia 12 maja 1919 r. w przedmiocie utworzenia Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich, administracja państwowa w dziedzinach, należących do kompetencji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, została od 1 czerwca r. b. rozciągnięta na rzeczone powiaty.

Kierownicy urzędów wydadzą niezbędne w tym celu zarządzenia i przedstawią mi niezwłocznie odpowiednie wnioski.

Warszawa, dn. 3 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w. z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 39.

Do pp. Szefów Sekcyj, Naczelników Wydziałów i kierowników wszystkich podległych Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych urzędów

w przedmiocie

dalszego stosowania norm budżetowych przewidzianych na I półrocze 1919 r. do czasu zatwierdzenia budżetu na II półrocze 1919 r.

W myśl zawiadomienia Ministerstwa Skarbu z dnia 30 czerwca 1919 r. 1.43892(12202)19 podaję do wiadomosci, że zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 23 czerwca 1919 r. wydatki państwowe w okresie między 1 lipca i 31 grudnia 1919 r. do czasu zatwierdzenia przez Radę Ministrów wy-

datków na drugie półrocze 1919, sporządzonych na podstawie okólnej noty Ministerstwa Skarbu z dn. 16 czerwca za L.39241/10823, czynione być winny na obszarze byłego zaboru rosyjskiego w ramach projektu preliminarza państwa polskiego na okres od dnia 1 stycznia do 30 czerwca 1919, zaś na obszarze byłego zaboru austrjackiego — w ramach projektu preliminarza, obowiązującego dla ziem tego zaboru w czasie od 1 lipca 1918 r. do 30 czerwca 1919, przy równoczesnem uwzględnieniu przeniesień i przekroczeń budżetowych oraz kredytów nowych, zatwierdzonych do dn. 30 czerwca 1919 w drodze przepisanej art. 2 projektu ustawy skarbowej za czas od 1 stycznia do 30 czerwca 1919, względnie opartych na specjalnym tytule prawnym do dn. 30 czerwca 1919 włącznie powstałym.

Wszystkie wydatki państwowe mają być uskuteczniane z reguły tylko na cele wymienione w rubrykach powołanych projektów preliminarzy. Przeniesienia budżetowe, przekroczenia przewidzianych kredytów i otwieranie kredytów nowych w czasie od 1 lipca do 31 grudnia 1919, względnie do chwili zatwierdzenia preliminarza na II półrocze 1919 przez Radę Ministrów, dozwolone są tylko w wyjątkowo nagłych i rzeczowo uzasadnionych wypadkach pod odpowiedzialnością kompetentnego Ministerstwa za zgodą Ministerstwa Skarbu i Najwyższej Izby Kontroli Państwa.

Objęte powołanemi preliminarzami kredyty na cele budowlane zostają przedłużone po dzień 30 września 1919 r.

Równocześnie w powołanem pismie Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że na obszarze byłego zaboru rosyjskiego Kasy powiatowe otrzymały polecenie kontynuowania wypłat na podstawie otwartych w nich jedynie takich kredytów, które ściśle ustalone były zarówno co do ich przeznaczenia z uwzględnieniem poszczególnych paragrafów i pozycyj, jakoteż co do ich czasu trwania. Wszelkie inne wydatki narazie będą musiały być w dotychczasowym trybie asygnowane na wniosek zainteresowanych Ministerstw przez Ministerstwo Skarbu.

Warszawa, dn. 5 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych
w. z. *Z. Chmielewski.*

OKÓLNIK № 40.

do pp. Szefa Sekcji III, Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych w Warszawie, Siedlcach i Radomiu oraz podległych im Inspektorów Lasów i Nadleśniczych

w przedmiocie

samowolnych wyrębów w lasach państwowych, poklasztornych i donacyjnych,

Wobec licznych zapytań, skierowanych przez różne organa Ministerstwa w przedmiocie pociągania do odpowiedzialności winnych defraudacji leśnych oraz wykonywania prawomocnych wyroków sądowych, polecam PP. Naczelnikom Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorom La-

sów i Nadleśniczym śledzić bacznie nad całością powierzonego ich pieczy cennego mienia państwowego i przeciwdziałać coraz częściej powtarzającym się samowolnym wyrębom w lasach państwowych, poklasztornych i donacyjnych.

Winni samowolnych wyrębów, którzy drzewa zrabowanego zwrócić nie chcą i uchylają się od uiszczenia wyznaczonej przez organa administracji leśnej dobrowolnej kary pieniężnej, oraz jednostki znane ze swej występnej działalności będą pociągane do odpowiedzialności sądowej, przyczem władze Ministerstwa nie są władne spraw umarzać, kar przez sąd nałożonych darowywać, lub też zrzekać się zasądzonej za dokonany wyrąb rekompensaty pieniężnej.

Winni samowolnego wyrębu karani są na mocy artykułów 624 i 625 Kodeksu Karnego. Ponadto art. 627 tegoż Kodeksu stanowi, że Sąd zasądza na rzecz właściciela lasu od winnego karę pieniężną w sumie podwójnej wartości samowolnie wyciętego lub uszkodzonego drzewa, w razie zaś niezapłacenia powyższej kary pieniężnej ulega ona zamianie na areszt w myśl przepisów art. 59 Kodeksu Karnego. Zarówno kara zasadnicza (art. 624 i 625 K. K.) jak i dodatkowa (nawiązka z art. 627 K. K.) nie mogą być darowywane przez poszkodowanego, pogodzenie się stron również nie powoduje umorzenia postępowania sądowego. Kara przepisana w artykułach powyżej powołanych może być na przedłożenie Ministra Sprawiedliwości darowywana jedynie przez Naczelnika Państwa, w drodze ułaskawienia.

Niezależnie od przepisów powyższych ustęp końcowy art. 627 Kodeksu Karnego stanowi, że drzewo samowolnie wycięte lub zabrane będzie odebrane i zwrócone właścicielowi lasu na rachunek winnego, lub też będzie ściągnięta wartość drzewa. Ustęp powyższy nie posiada charakteru represji karnej, lecz jedynie akcji cywilnej, zwrotu szkód i strat poniesionych przez właściciela lasu. Właściciel lasu prywatnego mocen jest, rzecz prosta, nie korzystać z prawa nadanego mu przez ustęp końcowy art. 627 Kodeksu Karnego.

Co się jednak tyczy lasów państwowych, to zasądzona przez Sąd wartość zdefraudowanego drzewa stanowi własność Skarbu Polskiego, wobec czego żaden z organów Ministerstwa nie posiada prawa zrzeczenia się rekompensaty zasądzonej na rzecz Skarbu Polskiego.

Urzędnicy i funkcjonarjusze Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przed przekazaniem Skargi do Sądu pokoju winni uświadomić oskarżonych o defraudację leśną co do moralnego, gospodarczego i politycznego znaczenia popełnionego występku, oraz wyjaśnić im istotę wyszczególnionych powyżej artykułów Kodeksu Karnego.

Warszawa, dnia 7 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w. z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji:
J. Miklaszewski

OKÓLNIK № 41.

Do Pp. Naczelników Zarządów Okręgowych Dóbr Państwowych, Inspektorów lasów i majątków państwowych, Nadleśniczych i Leśniczych

w przedmiocie

dzierżawy polowań na terenach państwowych.

Wobec zbliżającego się sezonu polowań, polecam stosowanie następujących norm przy wydzierżawianiu terenów łowieckich:

Wszystkie tereny dóbr i lasów państwowych należy podzielić na 6 kategoryj, zależnie od jakości przebywającej na tych terenach zwierzyny:

a) do kategorji pierwszej należeć winny leśnicwa państwowe, w których oprócz innej zwierzyny przebywają stale lub przejściowo: łosie, jelenie, rysie, wilki i głuszce;

b) do kategorji drugiej — tereny, na których oprócz innej drobniejszej zwierzyny przebywają dziki lub daniele;

c) do kategorji trzeciej — tereny, na których oprócz innej drobniejszej zwierzyny przebywają sarny, bażanty lub jarząbki;

d) do kategorji czwartej — tereny leśne, na których przebywa tylko drobna zwierzyna, jak lis, zając, cietrzew, kuropatwa, ptactwo błotne i t. p.

e) do kategorji piątej — jeziora, stawy i rzeki z ptactwem wodnem i błotnem i

f) do kategorji szóstej — pola i łąki położone poza obrębem lasów.

Przy wydzierżawianiu polowań kontrakty powinny być zasadniczo zawierane na 6 lat, przyczem opłaty dzierżawne winny być podwyższane co lat dwa w sposób następujący:

I.	dla	kat.	I-ej	w pierwszym i drugim	roku	cena od 1	ha	3	marki
„	„	„		w trzecim i czwartym	„	„	„	4	„
„	„	„		w piątym i szóstym	„	„	„	3	„
II.	„	„	II-ej	w pierwszym i drugim	„	„	„	2	„
„	„	„		w trzecim i czwartym	„	„	„	3	„
„	„	„		w piątym i szóstym	„	„	„	4	„
III.	„	„	III-ej	w pierwszym i drugim	„	„	„	0.80	„
„	„	„		w trzecim i czwartym	„	„	„	1.00	„
„	„	„		w piątym i szóstym	„	„	„	1.50	„
IV.	„	„	IV-ej	w pierwszym i drugim	„	„	„	0.50	„
„	„	„		w trzecim i czwartym	„	„	„	0.70	„
„	„	„		w piątym i szóstym	„	„	„	1.00	„
V.	„	„	V-ej	w pierwszym i drugim	„	„	„	2.00	„
„	„	„		w trzecim i czwartym	„	„	„	3.00	„
„	„	„		w piątym i szóstym	„	„	„	3.00	„
i VI.	„	„	VI-ej	w pierwszym i drugim	„	„	„	0.20	„
„	„	„		w trzecim i czwartym	„	„	„	0.30	„
„	„	„		w piątym i szóstym	„	„	„	0.50	„

Tam gdzie zwierzyny jest względnie dużo, np. dzików, zajęcy, kaczek i t. p. wysokość opłaty może być odpowiednio podwyższona.

Tereny, na których znajdują się łosie i jelenie oraz głuszce na razie nie mogą być wydzierżawiane. Należy przesłać Ministerstwu Rolnictwa

i Dóbr Państwowych wykaz wszystkich tych kompleksów, które z tego powodu od dzierżawy zostaną wyłączone. W wykazach tych wyszczególnić: nadleśnictwo, leśnictwo i nazwę kompleksu oraz jego powierzchnię, oraz gatunek i ilość sztuk grubej zwierzyny, znajdującej się w odnośnej miejscowości.

Od wydzierżawienia polowań również należy wyłączyć wszystkie lasy b. Księstwa Łowickiego oraz leśnictwa Kampinos i Sieraków.

We wszystkich nadleśnictwach zaprojektować wydzielenie miejsc ochronnych oraz terenów myśliwskich dla urzędników lasów państwowych, i przestrzenie te wyłączyć zgóry od polowań przy zawieraniu kontraktów dzierżawnych.

Miejsca ochronne wydzielane być winny nie w obrębie terenów myśliwskich dla urzędników lasów państwowych, lecz w obrębie tych przestrzeni, które mają być wydzierżawione osobom prywatnym.

W kontraktach dzierżawnych należy zastrzegać w czasie polowań zbiorowych jedno miejsce myśliwskie dla delegata Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Wszelkie projekty kontraktów o dzierżawę polowań winny być przesyłane do ostatecznego zatwierdzenia do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przyczem do każdego projektu umowy winien być dołączony treściwy opis granic zewnętrznyzh wydzierżawianego terenu, czy też kompleksu wraz z podaniem gatunków osiadłej w nim zwierzyny.

Warszawa, dn. 11 lipca 1919 r.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. *Z. Chmielewski*

Szef Sekcji
J. Miklaszewski

RUCH SŁUŻBOWY.

ZAMIANOWANI:

Na zasadzie art. 31 Dekretu Rady Regencyjnej o tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem został przez **Naczelnika Państwa zamianowany:**

Dr. Józef Raczyński — szefem Sekcji Ogólnej w Ministerstwie Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Na zasadzie art. 20 Dekretu w przedmiocie organizacji urzędów ochrony lasów zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Jan Czaplicki — głównym inspektorem ochrony lasów w Głównej Komisji Ochrony Lasów.

Leon Jezierski — inspektorem okręgowym ochrony lasów w Piotrkowie.

Na zasadzie art. 14 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie organizacji Zarządów Dóbr Państwowych zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Klemens Kruszewski — naczelnikiem Zarządu Okręgowego Dóbr Państwowych w Radomiu,
Michał Olewiński — inspektorem lasów państwowych w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Siedlcach,
Bolesław Brudzyński — inspektorem majątków państwowych w Zarządzie Okręgowym Dóbr Państwowych w Radomiu,

Na zasadzie art. 9 Rozporządzenia Rady Ministrów w przedmiocie utworzenia Państwowego Urzędu Meljoracyj Rolnych zozstał przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

Władysław Witold Kąkolewski — starszym inspektorem meljoracyjnym w Państwowym Urzędzie Meljoracyj Rolnych.

Na zasadzie art. 20 Przepisów Tymsczasowych o Urzędach Ziemskich został przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

członek stały Komisji Ziemskiej Okręgowej w Łodzi Józef Makulski—członkiem stałym w Głównej Komisji Ziemskiej.

Na zasadzie art. 16 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich został przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

Władysław Krzaczyński — inspektorem ziemskim okręgowym przy Komisji Ziemskiej Okręgowej w Płocku.

Na zasadzie art. 4 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Jan Drabiński — komisarzem ziemskim w Siedlcach
podkomisarz ziemski Karol Smoleński komisarzem ziemskim w Opatowie,
Leonard Szlagier—komisarzem ziemskim w Piotrkowie,
Henryk Janiszowski „ „ w Siedlcach
Stanisław Szetkiewicz „ „ w Kaliszu
Mirosław Grąbczewski „ „ w Ostrołęce
podkomisarz ziemski Jerzy Sztekiel komisarzem ziemskim w Ciechanowie.

Na zasadzie art. 18 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Wacław Prażmowski—referentem w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Piotrkowie,
Jan Bryling—starszym geometrą w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Łomży,
Józef Bohdan Jankiewicz — starszym geometrą w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Kielcach,
Jan Kosmulski — pomocnikem referenta w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Lublinie,
Bolesław Kaczmarczyk— geometrą w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Kielcach,
Władysław Duplicki—geometrą w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Kielcach,
Jan Łęski „ „ „ „ „

Jan Rzeszowski — geometrą w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Kielcach,
Stanisław Kolendo „ „ „ „ w Łomży,
Mieczysław Cieszański „ „ „ „ w Siedlcach,
Ryszard Wiński „ „ „ „ w Warszawie,
Stefan Śledzikowski — starszym pomocnikiem geometry w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Kielcach.

Na zasadzie art. 26 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich został przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowany:**

Konstanty Walewski — technikiem w Głównej Komisji Ziemskiej.

Na zasadzie art. 32 Dekretu Rady Regencyjnej o Tymczasowej organizacji Władz Naczelnych w Królestwie Polskiem zostali przez **Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianowani:**

Michał Dowbor — naczelnikiem Państwowego Urzędu Weterynaryjnego,
Władysław Łabendziński — naczelnikiem kantoru bankowego w Polskim Państwowym Banku Rolnym,
Teodor Szretter — radcą ministerjalnym w Sekcji Prawno-Ustawodawczej,
Adam Szwarc — radcą Ministerjalnym w Wydziale Lasów,
starszy referent Wacław Staniszewski — radcą ministerjalnym w Zarządzie Likwidacyjnym Oddziałów Banku Włościańskiego na terenie Państwa Polskiego,
referent Wiktor Marynowski — starszym referentem w Sekcji Prawno-Ustawodawczej,
Zygmunt Ihnatowicz—starszym referentem w Wydziale Ekonomiki Rolniczej,
Michał Rudowski — starszym referentem w Wydziale Prezydjalnym,
Bronisław Dąbrowski — starszym powiatowym lekarzem weterynaryjnym w Państwowym Urzędzie Weterynaryjnym,
Wiktor Borzemski — referentem w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych,
Aleksander Władziński — referentem w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych,
Wacław Wojciechowski — referentem w Wydziale Meljoracyj Rolnych,
Henryk Zahorowski — referentem w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych,
Bolesław Sadowicz—powiatowym lekarzem weterynaryjnym w Żychlinie pow. Kutnowskiego,
Czesław Orlikowski—powiatowym lekarzem weterynaryjnym we Włocławku,
Zygmunt Walter — referentem w Wydziale Prezydjalnym,
Radosław Krajewski — referentem w Wydziale Wydawniczym,
Irena Romanówna — pomocnicą referenta w Kancelarji Głównej,
sekretarka Marja Kowalska—pomocnicą referenta w Wydziale Prezydjalnym,
Wanda Jagielska — sekretarką w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych.
Jadwiga Smolińska — sekretarką w Wydziale Wydawniczym,
Wacława Matuszewska — sekretarką w Kancelarji Głównej,
Janina Boguska — sekretarką w Wydziale Reform Agrarnych,
Emilja Turowska — starszą kancelistką w Kancelarji Głównej,
Marja Zalewska „ „ „ „
Zofja Wyganowska „ „ „ „
Janina Przybytkówna „ „ w Wydziale Prezydjalnym,

Izabella Sumowska — starszą kancelistką w Wydziale Prezydjalnym,
Stanisława Deniszczukówna „ „ „ „
Helena Bielecka — pomocnicą rachmistrza w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych,
Alina Świerczyńska — pomocnicą rachmistrza w Wydziale Ogólnym Sekcji Dóbr Państwowych,

Na zasadzie art. 18 Przepisów Tymczasowych o Urzędach Ziemskich zostali przez **Prezesa Komisji Ziemskiej Okręgowej w Lublinie zamianowani:**

Abdon Kisyński — starszym kancelistą w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Lublinie,
Helena Gołębiowska — starszą kancelistką w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Lublinie,
Helena Kunicka — starszą kancelistką w Komisji Ziemskiej Okręgowej w Lublinie.

ZMARŁ:

KAROL SZUMOWSKI,
starszy referent w Sekcji Prawno-Ustawodawczej.

SPROSTOWANIA.

W № 9 „Dziennika urzędowego“ na stronie 315 w Ruchu służbowym prostuje się pomyłki następujące:

w wierszu 18 od góry, w którym jest mowa o zamianowaniu Czesława Pióro starszym kancelistą, zamiast: „w Wydziale Prezydjalnym“ winno być: „w Wydziale Lasów“;

w wierszu 2 od dołu — zamiast „w Nadleśnictwie Końskiem“ winno być: „w Nadleśnictwie Koneckiem“.

W № 11 na str. 371 art. 69 Instrukcji Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ochrony lasów, jako pomyłkowo pomieszczony, należy uważać za nieistniejący.

Następne artykuły powyższej instrukcji otrzymują kolejną numerację, a więc: zamiast art. 70 winno być 69, zamiast 71 — 70 i t. d.

Tłoczono w Drukarni Państwowej
z polecenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych. № 6749

Zestawienie kosztów podróży (wzór)

odbytej przez starszego referenta Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych N . . . . . N . . . .
z Warszawy do Lublina
w sprawie pożaru lasu w leśnictwie Krzczonów, nadleśnictwa Lublin
od dnia 1 maja do dnia 6 maja 1919 r.
na skutek rozporządzenia № 14527 z 28.IV—19 r.

№ porządkowy	Dzień i godzina wyjazdu i powrotu	Wyszczególnienie celu podróży, dokonanych czynności urzędowych, miejsca pobytu (w większych miastach ulic), stacyj kolejowych, przejechanych odległości i rodzaju pociągu (osobowy czy pośpieszny)	Odległość w klm.		Przypadająca należność						UWAGI
			Koleją	Furmankami	Djety		Koszty podróży		Razem		
					mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	
	1919	**I. Podróże.**									
1	1.V godz. 1 w poł.	Wyjazd z Warszawy z dworca Wied. pociągiem pośpiesznym do Dęblina, z Dęblina osobowym do Lublina. Przyjazd o godz. 10 w.	154								
2	2.V	Czynności urzędowe w nadleśnictwie . . .									
3	3.V godz. 8 rano	Jazda końmi do leśniczego w Krzczonowie, po południu przesłuchanie leśniczego N. N.		32							
4	4.V	Dalszy ciąg przesłuchania leśniczego i św. oraz jazda wózkiem leśniczego (zaprząg i koń rządowy) do lasu w celu obejrzenia szkody na miejscu									
5	5.V godz. 8 rano	Wyjazd końmi do Lublina, po południu spisanie protokułu i wyjazd z powrotem do Warszawy pociągiem osobowym o godz. 11-ej w nocy	154	32							
6	6.V godz. 8 rano	Przyjazd do Warszawy na dworzec Wied.									

№ porządkowy	Dzień i godzina wyjazdu i powrotu	Wyszczególnienie celu podróży, dokonanych czynności urzędowych, miejsca pobytu (w większych miastach ulic), stacyj kolejowych, przejechanych odległości i rodzaju pociągu (osobowy czy pośpieszny)	Odległość w klm.		Przypadająca należność						UWAGI
			Koleją	Furmankami	Djety		Koszty podróży		Razem		
					mk.	f.	mk.	f.	mk.	f.	
		II. Obliczenie należności.									
7		Dorożka w Warszawie do dw. Wiedeńsk. .					6	00			
8		Tragarze w Warsz. 2 m.									
9		„ w Dębi 1 „					3	00			
10		Bilet kol. II kl. do Lublina					36	00			
11		Furmanka z Lublina do Krzczonowa					50	00			pokwit. dołączone
12		Furmanka z Krzczonowa do Lublina . .					38	00			
13		Dorożki w Lublinie z dworca i na dworzec (5 m. + 4) . .					9	00			
14		Bilet kol. II kl. z Lublina do Warszawy .					30	00			
15		Dorożka w Warszawie z dw. Wied. na ul. Mokotowską № 5 .					6	00			
16		Tragarz w Warszawie .					2	00			
17		Djety za 6 dni (od 1.V do 6.V włącznie) po 27 mk.			162	00					
		Razem . .	308	64	162	00	180	00	342	00	
		Od tego zaliczka pobrana dn. 29.IV 1919 w kasie Min. Roln. .							300	00	
		Pozostaje do zwrotu .							42	00	

Wyraźnie czterdzieści dwie marki.

Warszawa, dnia 9 maja 1919 r.

N. N.

Starszy referent

2 załączniki.